

53540

अथान्तविहीन
वेदान्त (हिन्दी)

१०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤ ਸਤ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਨੇ ਨਮਃ ॥ ੧ ॥

ਮਜਲ ਬਲਾਨੁ ਹੋਰਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਸੀ ਬਾਦਾ ॥ ਭਨਤ ਸਿਤ ਨਿਰ ਬਾਣੁ ਸੇ ਕਰਤ ਨ ਮੋਰਾ ਰਖ
ਹੁ॥ ੧ ॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਸ੍ਰਵਣੁ ਆਦਿ ਜੋ ਮਜਲਾਗਿ ਜਨ ਕੀ ਆਖੀਏ॥ ਤਿਨ ਕਾਰੁ ਪ੍ਰਸੰਸੁ ਪ੍ਰਾ
ਪਸੇ ਭਾਖੀਏ॥ ਜੀਵ ਸੀਵ ਜਗਤੁ ਪ੍ਰਸਥਾ ਬਾਹੀਏ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਗੁਰ ਸੇ ਸੇ ਸਰ ਬਨ ਸਾਈਏ॥
ਸਿਖ ਸਿਕਾਨ ਹਿ ਕੀਨ ਗੁਰ ਉਰ ਆਖੀਏ॥ ਜੀਵ ਸੀਵ ਜਗਤੁ ਪ੍ਰਸੇਈ ਸੇਈ ਭਾਖੀਏ॥ ੨ ॥ ਉਪਾ
ਧਿ ਵਿਅਸਤ ਅਧਾਰ ਅਸੁ ਜੀਵੀਏ॥ ਉਪਾਧ ਸਮਾਸਤ ਅਧਾਰ ਅਭਾਸੁ ਜੀਵੀਏ॥ ਤਾਂ ਮੇਲਾ
ਜੋਰੁ ਪ੍ਰਸੇਈ ਜਗਤੁ ਆਖੀਏ॥ ਨਿਰ ਸੇਈ ਉਰੁ ਪ੍ਰਸਿਥ ਉਰ ਗਾਖੀਏ॥ ਆਪ ਬਖਸ਼ੇ ਰੂਪ ਸੇਜਾ
ਨੇ ਮੇਧਰੇ॥ ਇਧਾ ਚਿਰ ਹਨਿ ਹੁਸੇ ਉਰ ਗਰ ਮੇਧਰੇ॥ ੨ ॥ ਵਸਤਿ ਕਉ ਹੋਰੁ ਪ੍ਰਗਮਾਗਾਇਨੇ
ਆਪ ਸੇ ਆਖੀਏ ਜੀ॥ ਇਧਾ ਪ੍ਰਾਇ ਕਰੁ ਏਹੋ ਇਆਹਿਰਦੇ ਸਿਖਾਉਰ ਗਾਖੀਏ ਜੀ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕੇ

੫੩੩
ਵਸਤੁਤਦਖਕਰਹੋਗੁਰਮੁਹਿਸਮਝੇਈਏਜੀ॥ਬੀਰਸਏਕਾਅਤੇਕਾਜਿਉਹੋਇਆਰਿਉਗੁਰ
ਸਿਖਉਗਲਿਅਈਏਜੀ॥ਆਪਬਚਨਤੇਮੇਅਬਜਾਨਿਆਰੁਲੇਪਛੁਨਿਆਸਤਕੁਛ
ਮੇਇਕੋਹੋਇਅਸੀ॥ਸਿਖਾਇਉਆਖਾਅਤਬਗਾਰੁਪੁਆਅਬਤੁਸੀਸਾਪੋਇਅਸੀ॥੩॥
ਕੁੰਡਲੀਆਪੁਥਮਮਜਲਾਇਹੁਗਮਾਂਨਕੀਸਵਨਏਸਕਾਨਾਮ॥ਅਧਕਾਰੀਗੁਰਮੁਖਧਰੇ
ਗੋਇਸੇਪੁਰਬਕਾਮਾਗੋਇਸੁਪੁਰਨਕਾਂਮਅਗਮਸੇਲਹੋਨਿਰੰਗਾਸਿਰਸੇਹੀਸੇਰਿਨਿਸਾਦ
ਨਜਪੋਸੇਮੰਤ੍ਰ॥ਭਨਤਿਸੰਤਨਿਰਬਾਣੁਰਵਾਈਰੇਖਤੇਗਜਲਾ॥ਸਰਬਛੰਦਕਰਏਹੀਬਖਸ਼
ਤਪਿਥਮਮਜਲਾ॥੪॥ਤੁਤਮਸੀਮਹਾਵਾਕਕਾਅਰਬਾਇਹੀਸਿਖਜਾਨਾ॥ਅਖਰਿਸਚਦਾਨੀ
ਦੇਸੇਸੇਹੀਆਪਪਛੁਨੇ॥ਸਿਰੀਆਪਪਛੁਨਚਿਤਕੇਸੀਸੇਹਰਕੇ॥ਇਹੁਬੀਚਾਰਬਰਚੁਸ
ਮਚਸਮਕੇਆਗੇਧਰਕੇ॥ਭਨਤਿਸੰਤਨਿਰਬਾਣੁਗੋਹੋਇਹਮੇਰੀਮਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਸੀਵਅਤੇ

ਜਾਨਾ ਕੋਲੁ ਬੈਲਥਾ ਡੀਕਾਮਨਾ ॥ ੪੨੬ ॥ ਇੰਦੀਮਨ ਜੜਕਹਤ ਸਿਆਨੇ ॥ ਚਿਦ ਭਾਸ ਸਹਿਤ
 ਚੇਤਨ ਮਾਨੇ ॥ ਕੋਈ ਕਿਹਤੁ ਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਜੜਾ ॥ ਮਨ ਕੋ ਚੇਤਨ ਬਾਧੇ ਲਾੜਾ ॥ ੪੨੭ ॥ ਸੋ ਅਜੁ ਗਤਿ ਨਹੀ
 ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ਬਿਨ ਸਮਝੇ ਸੋ ਕਹਿਤੁ ਅਜਾਣਾ ॥ ਕੋ ਸਮਝੇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਾ ॥ ਜੁਗਤੁ ਅਜੁ ਕਾਤੁ ਸੋ
 ਪਛਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪੨੮ ॥ ਬਿਗਿਯਾਨ ਕੋ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਸਾਤੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਬਖਸੇ ਜੋਈ ॥ ਸਭਾ ਸ
 ਬਿਤੁ ਸੋਲਖਤੁ ਗਿਯਾਤਾ ॥ ਗਿਯਾਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੰਗ ਲਾਤਾ ॥ ੪੨੯ ॥ ਖਟਿ ਕਾਨ ਮੋ ਕੋ ਸਵਰਿਗਾ
 ਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਗਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ਥਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਬੁਧ ਜੋ ਗਿਯਾਤਾ ਮਾਨੇ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਭੇਦ ਜਥਾ ਰਬ
 ਜਾਨੇ ॥ ੪੩੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬੁਧ ਉਭੈ ਜੜ ਜਾਨੇ ॥ ਚੇਤਨ ਸੰਗ ਜੁ ਚੇਤਨ ਮਾਨੇ ॥ ਲੇਸਟ ਅਗਨ ਸੰਗਿ ਜਿ
 ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਦਿਪਦਾਰਥ ਕਰੇ ਸੁਦਾਇ ॥ ੪੩੧ ॥ ਗੁਰੁ ਹੋਣੇ ਜੋਗ ਪਛਾਣੇ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਤਿ
 ਅਗ ਜੋਗ ਪੈ ਚਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਸੁਣਾ ਅਨੇਦ ਮੋ ਕੋ ਸਾ ॥ ਸਮਝੁ ਤੁ ਤੋ ਕੋ ਕਰ ਕੇ ਹੋ ਸਾ ॥ ੪੩੨ ॥ ਮੋਸ

ਪ੍ਰਮੋਧਜੋਆਨੀਦਾ ਅਨੰਦਮੇਕੋਸਪੁਛਬ੍ਰਹਮਚੰਦਾ ਪਛਿਕੋਸਅਨੰਦਜੋਗਾਵਤਾ ਅਵੈਵ
 ਪ੍ਰਸਿਧਸੁਏਹਦੁਸਾਵਤਿ। ੪੪੨॥ ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਰਰਿਜਣਾਯੋਕੋਸਪੰਚਕਾਰੂਪਦਿ
 ਖਾਇਯੋਕਾਰਣਸਰਰਿਤੀਸਰਾਜੋਇਕਹੀਏਕਰਣਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭੁਜੋਇ। ੪੪੩॥ ਅਨੰਦ
 ਕੋਸਯੋਕਾਰਨਸਰਰਿਗਾਨਾਮਭੇਦਜੋਸੁਣਸੋਧੀਗਾ ਅਨੰਦਭਾਨਕਾਪੈਅਸਿਥਾਨਾ ਅਨੰਦਮੇਜਾ
 ਤੇਕਰੇਬਖਾਨਾ। ੪੪੪॥ ਬਾਯੀਤਪ੍ਰਗਿਯਾਯਾਛਾਦਿਕਜਾਤੇਕੋਸਨਾਮਕਾਹਿਤਤਿਸਤਾਤੇਸੂਖ
 ਮਥੂਲਫੁਰੇਤਨਤਿਸਤਾਕਾਰਨਸਰਰਿਕਹੇਤਾਇਸਤਾ। ੪੪੫॥ ਜਿਸਤੇਹੀਨਿਜਾਅਉਚਾ
 ਰਨਾਤਨਪ੍ਰਸਿਧਲਖਸੋਤੂਕਾਰਨਾਜਗਤਸੁਪਨਸਥੋਪਤਮਾਹੀਤ੍ਰਿਗੁਣਕੋਸਲਖਤੂਆਹੀ
 ੪੪੬॥ ਹੇਸਤਿਗੁਰਗੁਣਕਾਰਨਕਯਾਏਅਨਲਾਰਿਯਾਨਤਹਿਕਾਰਨਲਯਾਏਛਕਤੀਚੇਤ
 ਨਕੀਸੋਜਾਨਾਅਜਾਨਾਅਜੀਨਪਛਾਨਾ। ੪੪੭॥ ਕੋਚਿਤਮੇਜੇਕਰੇਉਚਾਰਾਕਾਰਨਮਗਯਾ ੪੦

ਨਪੁਖਾਚਿਤਧਾਰਾਆਪੇਤਾਮੇਪੁਛੋਸੋਇ। ਪੁਰਖਜੀਵਕੇਈਸਰਹੋਇ॥ ੪੪੮॥ ਪੁਰਖਜੀ
ਵਜੇਕਹਿਕੋਜਾਨਾਸੇਕਾਰਨਨਹੀਕਾਰਜਮਾਨਾ। ਘਟਿਕਾਰਿਚਿਕਣਿਤਾਜਿਉਨਹੋਇ॥ ਚਿ
ਕਦਤਕਾਰਿਘਟਿਤਿਉਲਖਸੋਇ॥ ੪੪੯॥ ਈਸ੍ਰਮੇਅਗਿਆਨਜੇਆਖੋ। ਜੀਵਸਮਾਨਿ
ਭੁਇਆਸੋਭਾਖੋ। ਅਜੰਨਅਗਿਆਨਜੇਕੋਈਭੁਨੇ। ਦੁਵੇਤਾਪਤੀਵੇਸੁਸੁਗਨੇ॥ ੪੫੦॥ ਸੋ
ਖਅਭਾਵਪ੍ਰਸੰਗਸੋਆਖੋ। ਓਤਰਸੁਣਅਬਸੋਜੋਭਾਖੋ। ਪੁਰਖਈਸਕੋਕਰੇਬਖਾਨਾ। ਤਾਕਸਿ
ਕਤਿਕਹੇਅਗਿਆਨਾ॥ ੪੫੧॥ ਈਸ੍ਰਸਕਤਿਅਧੀਨਸੁਆਖੋ। ਜੀਵਰੂਪਹੋਇਆਸੁਭਾਖੋ॥
ਸੋਨਹਿਬਣਤੁਐਸੋਜਾਣਾ। ਮਾਇਆਭਾਸਚਿਦਈਸਮਾਨਾ॥ ੪੫੨॥ ਸੁਤੇਗਿਆਨਤਿਸਮਾ
ਇਅਧੀਨਾਐਸੇਗਾਵਤਥੇਦਪ੍ਰਬੰਨਾ। ਅਵਿਦਿਆਚੇਤਨਭਾਸਹੋਜੋਇ। ਜੀਵਕਹਿਤਹੋ
ਬੁਧਜਨਸੋਇ॥ ੪੫੩॥ ਅਵਿਦਿਆਧੀਨਤੂਤਕੋਮਾਨਾ। ਨਿੰਦਾਅਧੀਨਜਿਉਨਿਪਪਛਾਨਾ॥

॥ ਰੰਕ ਸੁਫਨ ਮੈ ਜਿਉ ਸੋ ਮਾਨੇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਤਾ ਕੇ ਕਹੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ੪੫੩ ॥ ਆਲਿ ਪਾਗਿ ਪਤਿ ਤਜਿ ਵਿਸੋ ਜਨ
 ਅਵਿਦਿਅ ਕਾਰਿ ਸੋ ਲੇਵੇ ਮਾਨ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੀਨ ਨਾਈ ਸੁਹੋਇ ॥ ਕਹੇ ਸਤਿਵਾਦੀ ਲਖਨ
 ਰੋਸੇਇ ॥ ੪੫੪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੀਨ ਜੇਈ ਸੁਮਾਨ ॥ ਤੇ ਨ ਰਜਾਨ ਤੂ ਨਿਪਟਾਇਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਬਾਤਿ ਨ ਪਰਤੂਕਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਦੀ ਸਮਾਇ ਅਜਾਨ ॥ ੪੫੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ਤਨਿ ਸਰੀਰ ਆਵਸ
 ਬਾਤਿ ਤੇਗੁਣ ਰੂਪ ਲਖੇ ਪੰਚਕੋਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹੋਇ ਤਸਕਤ ਕੇ ਕਾਰਜ ਏਹੈ ਸੋਈ ਸੁਜਾਨ ਜੇ ਏਹਉ
 ਰਧਾਰੇ ॥ ਸਕਤਿ ਅਜੀਨ ਅਨਾਦੀ ਜੋ ਮੰਨ ਲਖੇ ਸੋ ਪੰਨ ਏਹ ਬੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੇ ਨਹਿ ਭੂ
 ਠ ਅਹੋਇ ਸਭਿ ਤਾਂਤੁ ਮੁਨੀ ਸੁਭਾਖਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ੪੫੬ ॥ ਐਃ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਪਾਵਿਆ ਜੋ ਜੋ ॥ ਆਪ
 ਪੈ ਉਤਰਦੀ ਅਜੋਧੀ ॥ ਦੇਸ ਕਾਲ ਜੇਵ ਸਤੂਜੀਵਾ ॥ ਕਹੀਯੇ ਕਾਰਨਾ ਨਿਧਿ ਸਹਿਜੀਵਾ ॥ ੪੫੭
 ॥ ਦਿਸਤੇ ਜਪਾਰੇ ਨਾਮ ਜੀਵ ਜਾਨ ॥ ਥੁਲ ਸੁਖ ਮਕਾਰਨ ਦੇਹ ਮਾਨ ॥ ਨੈਨ ਕੰਠ ਹਿਰਦਾ ਅਸਥਾਨ ॥ ੪੯

ਏਸਿਸਮੇਸੇਹਰਬਖਾਨਾ ॥ ੪੫੮ ॥ ਸੁਧਜਥਾਰਥਾਬਿਪਰਜਘੋਰਾ ॥ ਜਾਤ੍ਰਿਮੂਕ੍ਤਿਬ੍ਰਿਤਜੀਵਿਜੇ
ਰਾ ॥ ਜਾਗਤੁਭਫਨਸੋਖੋਪਤਿਦੇਖਾ ॥ ਮੂਰਛਾਸਮਾਧਅਵਸਥਾਪੇਖਾ ॥ ੪੫੯ ॥ ਬਹਮਾਦਿਸਨਦੇ
ਵਤਹਿਧੋਈ ॥ ਰੁਦ੍ਰਸਹਿਤਤ੍ਰਿਦਾਲਖਸੋਈ ॥ ਵਿਸਨਾਮਜੀਵਕੇਜਾਨ ॥ ਥੁਲਦੇਹਨੇਤ੍ਰਅਸ
ਥਾਨਾ ॥ ੪੬੦ ॥ ਨਿਰਮਲਜਥਾਰਥਾਬਿਤਪੈਤਾਕੀ ॥ ਜਾਗਤੁਲਖਅਵਸਥਾਵਾਕੀ ॥ ਵਿਸਨ
ਦੇਵਤਾਤਾਕਾਜਾਨਾ ॥ ਆਗੇਤੇਜਸਸੋਈਪਛਾਨਾ ॥ ੪੬੧ ॥ ਸੂਖਮਦੇਹਹੈਤਾਕੀਭਾਈ ॥ ਵਾਸਕੇ
ਠਮੈਲਖਸੂਖਦਾਈ ॥ ਘੋਰਾਬਿਪ੍ਰਜੇਬ੍ਰਿਤਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਫਨਅਵਸਥਾਤਾਕੀਜਾਨਾ ॥ ੪੬੨ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਾਦੇਵਸੁਤਾਕਾਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਗਨਾਮਜੀਵਲਖਸੋਈ ॥ ਕਾਰਨਦੇਹਤੂਤਿਸਕੀਪੇਖਾ ॥ ਵਾਸਰਿ
ਦੇਮੈਤਿਸਕਾਦੇਖਾ ॥ ੪੬੩ ॥ ਜਾਤ੍ਰਿਮੂਕ੍ਤਿਬ੍ਰਿਤਸੋਵਾਕੀ ॥ ਸੁਖੋਪਤਲਖਅਵਸਥਾਤਾਕੀ ॥ ਰੁਦ੍ਰਦੇ
ਵਤਾਤਾਕਾਜਾਨਾ ॥ ਕੋਹਅਬਸੋਅਗੇਪਛਾਨਾ ॥ ੪੬੪ ॥ ਦੇ ॥ ਵਿਸਨਾਮਜੀਵਹੈਤੇਜਸਮੇਕਰੇ

ਲੀਨਾ ਤੇਜਭਿੰਨਨ ਦੇਖੀ ਜੋ ਲੈਤਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬੫ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਕੇ ਸੂਖਮ ਹੋਰਾ ਲੈਤਾ ਇਹੀ
 ਤਿਸਭਿੰਨਨ ਦੇਰਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸਥਾਨ ਕੇ ਕੰਠ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰੇ ਲੀਨ ਭਿੰਨ ਦੇਖ ਨਾਹਿ ॥ ੪੬੬ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਥਾਰ
 ਬਥਿਤੀ ਜਾਣਾ ॥ ਘੋਰ ਬਿਪਰਜੇ ਬਿਪ੍ਰਪਛਾਣਾ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਿਨ ਕੀ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਭਿੰਨ ਨਾ ਕਾਰਜ ਪੇ
 ਖਾ ॥ ੪੬੭ ॥ ਜਾਗਤ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਕਰੇ ਲੀਨਾ ॥ ਸੁਫਨ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਸੁਫਨ ਰੂਪ ਤੂਤ ਕਾ ਜਾ
 ਣੇ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾ ਸਿਖ ਪਛਾਣੇ ॥ ੪੬੮ ॥ ਚੋਃ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਲੋਕਾਰੂ ਪਏ ਹ ਕਰਤੇ ਕਈ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ
 ਮੇ ਕਲਪਤ ਹੈ ਸਭੇ ਤਵਿ ਬੋਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਤੇਜਸਨਾ ਮਾਜੀ ਦੇ ਕੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਮੇ ਲੀਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਭਿੰਨ
 ਦੇਖਣਾ ਲੈਤਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੭੦ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੂਖਮ ਤਨ ਤਨ ਕਰਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਲੈ ਤਿਸਭਿੰਨ ਸੇ
 ਨਾਹੀ ॥ ਕੰਠ ਦੇ ਸਕੋ ਹਿਰ ਦੇ ਦੇਸਾ ॥ ਕਰੇ ਲੀਨ ਏਹੀ ਭਿੰਨ ਨ ਲੇਸਾ ॥ ੪੭੧ ॥ ਘੋਰ ਬਿਪਰਜੇ ਬਿਤੋ ਕੇ ਜਾ
 ਣਾ ॥ ਜੁੜਿ ਮੂੜਿ ਵਿਖੇ ਕਰ ਲੀਨ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਭਿੰਨ ਦੇਖੋ ਸੋਇ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ੪੭੨ ॥

੪੭੪ ॥ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਲੋਕ ਹੋ ਨੀ ॥ ਤਏ ਹ ਕੇ ਚਿਤ ਜਗ ਨਰ ਨਾਰਾ ॥ ਅਧਿਸਟਾਨ ਭਿਨ ਨ ਹ ਕਛੂ ਕਰੇ
 ਜੇਸਾਰ ਅਸਾਰਾ ॥ ੪੭੫ ॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰਗਨਾ ਮਜੀ ਵ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਕਾਰਣ ਤਨ ਕੇ ਤਥਾ ਛਾਨੇ ॥ ਹਿਰਦੇ
 ਥਾਨ ਜੇ ਜੜ੍ਹ ਮੂੜ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਸੁਖ ਪਤਿ ॥ ਵਸ ਥਾ ਜੇ ਸਾ ਮਿ ਮਿਰਤਾ ॥ ੪੭੬ ॥ ਮੂਰਛਾ ਮੇਸਰੁ ਏ ਕਰ ਲੀ
 ਨਾ ਤਾ ਤੇ ਭਿਨ ਨ ਲਖੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਪ੍ਰਲੋਇ ਸੋ ਕਛਾ ਖਹਿ ॥ ਬਬੇ ਕੀ ਕਾਲਿ ਪਤ ਸਭ ਉਰ
 ਰਾਖਹਿ ॥ ੪੭੭ ॥ ਵਿਸਤੇ ਜਸ ਪ੍ਰਗਿ ਜੀਵ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਬੂਲ ਸੁਖ ਮ ਕਾਰਣ ਤਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਨੈਨ ਕੀ ਠਹਿਰ
 ਦਾਇਹ ਪਦ ਜੇ ॥ ਸੁਖ ਜਥਾ ਰਥ ਘੋਰ ਬਿਪ੍ਰਜੇ ॥ ੪੭੮ ॥ ਜੜ੍ਹ ਮੂੜ ਬ੍ਰਿਤ ਗਿਣੀ ਇਹ ਜਿਤ ਨੀ ॥
 ਜਾਗਤ ਸੁਫਨ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਤਿਤ ਨੀ ॥ ਮੂਰਛਾ ਸਹਿਤ ਵਾਚ ਜੀ ਜੋਇ ॥ ਸਮਾਦੀ ਮੇਲੈ ॥ ਕਰੇ ਸਭ ਸੇ
 ਇ ॥ ੪੭੯ ॥ ਸਮਾਦੀ ਭਿਨ ਨ ਜੇ ਕੁਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਾ ਕੀ ਮਾਨਾ ॥ ਅਤ ਯੀਤ ਪ੍ਰਲੋਇ ਹ ਕ
 ਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਾਲ ਜੀਵ ਕੇ ਏਤੁ ਜਾਣਾ ॥ ਜਾਮੈ ਨਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਪ ਮਾਣ ਸੁਧਾਰਾ ॥

ਰਤਾਹਿ ਪਛਾਣਾ ਹੋਰ ਨਗਰ ਬਾਹਰ ਤੁਮ ਮਾਹੀ ਤਾਤੇ ਭਿਨ ਸੁਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪੮੬ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭੇਇ
 ਹਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ਕਹੇ ਨਾਮ ਤਿਸੁ ਅਬ ਸੁਣ ਜਾਨਾ ਸਪੂਰਨ ਤੇਜ ਸਜੀਵ ਜੁ ਹਈ ਸਪੂਰਨ ਸੁਖ ਮ
 ਦੇਹ ਜੁ ਕਹੀ ॥ ੪੮੭ ॥ ਸਪੂਰਨ ਕੀਰਤ ਹੈ ਅਸਥਾਨਾ ਘੋਗ ਬ੍ਰਿਖੇ ਬ੍ਰਿਤ ਪਛਾਣਾ ਸਬ ਸਟ ਨਕੇ
 ਸਹਤ ਏਸਾਰੇ ॥ ਲਿਖੁ ਸਮਸਟ ਸ੍ਰੀਰਏ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪੮੮ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੁਤਾ ਤੁਮ ਜਾਣਾ ਹਿ
 ਰਨ ਗਭ ਦੁਤੀ ਨਾਮ ਪਛਾਣਾ ਆਵਿਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸ਼ਕੇ ਮਾਹੀ ਕਰੇ ਲੈ ਭਿਨ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪੮੯ ॥
 ਨਾਮ ਤਿਪ੍ਰਭੇਇ ਹਕਰੀ ਬਖਾਨਾ ਕਹੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਸੋ ਅਬ ਤੂ ਜਾਣਾ ਸਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਗ ਜੀਵ ਜੇ ਦੇਖਾ ਸਰਬ
 ਜੋਕਾਰਨ ਤਨ ਸੋ ਪ੍ਰੇਖਾ ॥ ੪੯੦ ॥ ਸਪੂਰਨ ਹਿਰਦ ਜੋ ਅਸਥਾਨਾ ਸਪੂਰਨ ਮੂੜ ਜੜਿ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮਾਨਾ ਕਾ
 ਰਨ ਸ੍ਰੀਰਏ ਹਜਾਣ ਸਮਸਟਾ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਸਾਭਿ ਕੀ ਦੇਖ ਸਪ੍ਰਿਤਿ ॥ ੪੯੧ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਈਸ਼ ਸਹਿ
 ਜਾਨਾ ਆਇਆ ਮੇਰ ਲੀਨ ਪੁਆਨਾ ਆਇਆ ਭਿਨ ਨਕਲ ਪਤੁ ਸਾਰੇ ਉਪਾਵਿਕ ਨਾਮ ਰੂਪ ਉਚਾ

॥ ੪੬੫ ॥ ਆਇਹੀਲੀਨਤਾਤਿਨਕੀਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਕਿਰਤਿਪ੍ਰਲੋਕਗੀਬਖਾਨਾ ਆਇਆਕੋਸੁਧਚੇਤਨ
 ਮਾਹਿ ਕਰੇਸੁਲੋਭਿਨਦੇਖੇਨਾਹਿ ॥ ੪੬੬ ॥ ਅਤਯੀਤਪ੍ਰਲੋਏਸਿਖਕਹਾਵੇ ਈਸਕਾਲਏਕੇ
 ਚਿਤਗਾਵੇ ॥ ੪੬੭ ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਰਿਵੇਖਿਆਨਾਮਰੂਪਜਗਜੋਇ ॥ ਤਿਦਾਸਮੁਚੇਈਸ
 ਜੇਏਕਥੁਤਿਨਹੀਕੋਇ ॥ ੪੬੮ ॥ ਸਮਸੁਰਿਪਾਧਿਆਧਾਰਿਲਖ ਅਰੁਸਸਹਿਤਏਤੀਨਾ ॥ ਤਿਦਾ
 ਸਮੁਚੇਕਹਿਤਏਈਸਨਰਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਵਸਤਈਸਇਹਹੈਸਿਖਜਾਣਾ ਗੁਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਆਣਪਛਾਣਾ ਚੁਨਤਿਨਪ੍ਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕੋਆਪਿਨਹੀਕੁਛੁਰੁਰਮਾ ॥ ੫੦੦ ॥ ਸਰਬ
 ਰੂਤਆਪਦਰਤਾਰਾ ਸ੍ਵਬਨੈਨਆਪਖੇਖਨਹਾਰਾ ਹੇਨੇਤੋਮੇਰਿਓਇਹਿਸਿਸਾਰਤੁਮੰਜੇ
 ਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆ ਐਰਬੇਦਸੀਤਪ੍ਰਮਾਣਾ ਸਰਬੀਖਲੀ
 ਇਹੀਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੫੦੧ ॥ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਰੁਆਤਮਾਤਮੇਤਨਕਬਚਾਰਾ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਨ

ਹੀਸੁ ਜਤੁ ਸੋਭਿ ਤੁਰਵਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੫੦੨ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੁਣ ਅਬ ਮੋਰ ਪ੍ਰਕਰਣ ਕੀ ਰੀਤਾ ॥ ਏਸਿ ਦੇਸ ਕਾ
ਲਾਸ ਹਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਵੈਸਵਾ ਨਰਣੀ ਸਰਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਸ ਤੂਰਿ ਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ੫੦੩ ॥ ਏਸਾ ਥਿ
ਤੁਕਾ ਲਤੂਤਾ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥ ਅਸਥੁ ਲਸਮਾ ਸਟੀਫ ਸਤੂਪੇਖਾ ॥ ਹਿਰਨਰਾ ਰਭ ਏਸ ਕਾ ਧਾਰਾ ॥ ਰ
ਜਗੁਣ ਦੇਸ ਤੂ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੦੪ ॥ ਉਤਪਤ ਕਾ ਲਹਤਾ ਕਾ ਭਾਇ ॥ ਸੂਖਮਾ ਸਮਾਟਵ ਸਤ
ਸੁਖ ਦਾਇਆ ॥ ਅਬਿਅਕ੍ਰਿਤ ਏਸ ਕਾ ਜਾਣਾ ॥ ਤਮਗੁਣ ਦੇਸ ਤੂਰਿ ਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ਪੁਲੇਕਾਲ
ਤੂਤਾ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਫਸਤੂ ਤਿਸ ਪੇਖਾ ॥ ੫੦੬ ॥ ਚੋਃ ॥ ਦੇਸ ਕਾ ਲਇਹ ਵਸਤੂ ਏਸੀ
ਸਰਕੀ ਸਿਖ ਜਾਣਾ ॥ ਜੀਵ ਅਵਤਾਰਿਤਾ ਹਿਕੇ ਬੁਧ ਜਨ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੦੭ ॥ ਚੇਤਨ ਏਕਾ
ਨੇਕ ਜਿਉ ਭਇਆ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ॥ ਸੁਣ ਸਿਖ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਲਖ ਸੋ ॥ ੫੦੮ ॥
ਚੋਃ ॥ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਨੀਰਤ ਰੰਗ ਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਨਰਕਾਤ ਥਾ ਪਛਾਣਾ ॥ ਮਾਟੀ ਸੁਰਨ ਲੇਸ ਕਾ ਜੋਸੇ ॥

ਏਕੋਹੋਇਅਨੇਕਸੁਤੈਸੇ॥੫੦੬॥ਅਗਿਆਨਸਕਤਿਜੋਆਤਮਜਾਨਾਦੋਪਕਾਰਿਸੋਰੈਪਹਿਚਾ
 ਨਾਜੈਸੋਏਕਚਏਮੇਜਾਣਾ॥ਭੁਗਦੁਦਾਪ੍ਰਸਿਧਪਛਾਣਾ॥੫੧੦॥ਤੈਸੇਮਾਇਆਵਿਦਿਯਾਕਹੀ
 ਯੋ॥ਦੁਦਾਭੁਗਾਂਅਗਿਆਨਸੁਲਹੀਯੋ॥ਅਭੁਸਸੰਤਿਚਿਦਮਾਇਆਮਾਹੀ॥ਸੰਬੰਗਸੋਈ
 ਸੁਸਭੁਨੀਥਾਈ॥੫੧੧॥ਆਵਿਦਿਅਬੁਧਅਭੁਸਚਿਦਜੋਈ॥ਅਲਿਪਗਜੀਵਨਾਨਾ
 ਵਿਦਜੋਈ॥ਤੁਮੇਏਹਵਿਸੁਤਿਬੀਚਾਰਾ॥ਮਿਲੇਸੁਬਨਿਭਿਨਬਿਛੁਨਿਹਾਰਿ॥੫੧੨॥
 ਮਹਾਅਕਾਸਹੇਕਭਿਉਹਈਏ॥ਬਨਾਅਕਾਸਸੁਬਨਿਮਿਲਕਹੀਏ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਿਲਾਬ੍ਰ
 ਖਾਅਕਾਸਾ॥ਉਪਾਦਿਰਹਤੁਜੋਏਕਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੫੧੩॥ਤੈਸੇਤੂਚੇਤਨਕੇਜਾਣਾ॥ਉਪਾਦਿਰਹਤੁਸੇ
 ਏਕਪਛਾਣਾ॥੫੧੪॥ਵੇ॥ਯੋਸਿਖਚਿਦਾਅਕਾਸਤੂਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਨਾਮਾ॥ਅਖੀ
 ਰੁਅਰਥਮਹਾਕਾਸਮਤੂਰੈਇਅਤਾਪਾ॥੫੧੫॥ਬਨਪਰਬਤਿਜਤ੍ਰੁਕੁਸਤੇਨਰਨਾਰੀ ੪੫

ਚੰਤੀਨਾ ਅਪਿ ਕਹਿਅਖੰਡਤੂ। ਕੋਸੇਲਯੋਮੀਨਾ ॥ ੫੧੬ ॥ ਏਕਵਿਖੇਜਿਉਰਾਸਤੇਚਕਿਚੇਤਨ
ਜਗਭੇਦਾਸੁਣਅਬਅਗੇਕਹੋਮੈਸਮਾਇਹੋਇਨਿਰਖੇਦਾ ॥ ੫੧੭ ॥ ਚੈਃ ॥ ਏਕਸਰੀਰਬਿ
ਖੇਤੂਦੇਖਾ। ਬਿਹਾਰਉਕੇਤੂਜਾਹਰਪੇਖਾ। ਨਖਿਅਰਿਕੇਸਸਰਬਜਾਤੀਸਾਨਾ। ਐਰਾਮੀਗਸ
ਭਚੇਤਨਮਾਨਾ ॥ ੫੧੮ ॥ ਸੁਫਨਾਵੀਇਕਜੇਸੁਫਨਮਝਾਰਾ। ਬਨਪਰਬਤਹੋਵੈਨਰਨਾਰ
। ਹੇਸਿਖਜੈਸੇਏਕਅਕਾਸਾ। ਬਿਆਪਕਸਭਮੇਹੋਬਿਨਭਾਸਾ ॥ ੫੧੯ ॥ ਹੁਇਜਹਜਲਤ
ਹਦੁਗਣਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਬਿਨਾਨੀਰਸੁਇਗੁਣਹੀਭਾਸੇ। ਤੈਸੇਹੀਤੂਚੇਤਨਜਾਨਾ। ਅਭਾਸਬਿਨ
ਬਿਬੁਸਰਬਸਮਾਨਾ ॥ ੫੨੦ ॥ ਦੁਗਣਬਿਦੁਹਾਰਿਦੇਤਨਹੀਜਹਾਂ। ਸਮਾਨਬਿਯਾਪਕਹਾਂਨ
ਨਤਹਾਂ। ਅੰਤਹਿਕਰਨਜਹਾਂਜਹੋਇ। ਭਾਸਸੋਹਿਤਿਦੁਗਣਤਾਸੋਇ ॥ ੫੨੧ ॥ ਲੈਨਵੇਨ
ਤਹਾਂਦੇਬਿਦੁਹਾਰਾ। ਰਖਿਨਦੁਕਿਣਪਿਆਰਅਪਿਅਗਰਾ। ਇਤੁਆਦਿਕਕਹਾਂਲਗਿਗਾਨੀ

ਏ ਸਹਜਹ ਦੁਗਨ ਤਹ ਤਹ ਭੁਨਾਇ॥ ੫੨੨॥ ਏ ਕਹੀ ਚੇਤਨ ਪੀਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਗਿਆਨ ਭੇ
 ਦ ਤੇ ਸਿਖ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਆਵਿ ਦਿਯਾ ਆਇਆ ਮਿਲਿਆ ਜੋਇਆ॥ ਸਾਖੀ ਕੂਟ ਸਤ ਈਸਲਖ
 ਸੋਇ॥ ੫੨੩॥ ਅਮੀਲਿ ਸੋ ਚੇਤਨ ਸੁਧ ਪਛਾਨਾ॥ ਕਰਿ ਰਾਸੀ ਗਪੁ ਮਾਤਾ ਮਾਨਾ॥ ਕਿਰਿਆ ਬਿ
 ਰੁ ਸੀ ਗਿਆਲਿ ਆਜੋਇ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੈਤਨ ਜਾਣੁ ਸੋਇ॥ ੫੨੪॥ ਕਰਮ ਬਿਰੁ ਮੇਜੋ ਮਿਲ
 ਭਾਸੈ॥ ਪ੍ਰਮੇ^ਤ ਚਿਤੰਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜੋ ਸੇਏ ਕਹੀ ਸੂਰਜ ਜੋ ਨੀਰ ਭੇਦ ਤੇ ਪੀਚ ਦੋਹਾ॥ ੫੨੫॥
 ਸਰੋਵਰ ਕੂਲ ਗੋਰੇ ਕੋ ਪਾਇ॥ ਖੇਤੁ ਕਿਆਰੀ ਸੀ ਗਾਮਿ ਲਿਗਾਇ॥ ਤ੍ਰੈ ਸੇ ਚੇਤਨ ਕੇ ਤੂਜਾਣਾ॥ ਕਿ
 ਤੇ ਸਪਤ ਬਿਧ ਕਰਹਿ ਬਖਾਣਾ॥ ੫੨੬॥ ਐਃ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਮੇਵ ਕੂਲ ਜੀਵੀ ਸ੍ਰਬ੍ਹ ਹਮ
 ਸੁਧਾ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਚਿਧ ਸਪਤ ਬਿਧ ਵਾਸਤਵ ਇਕ ਅਵਰੁਧਾ॥ ੫੨੭॥ ਐਃ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਚੇਤਨ ਕਹੋਣਾ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਤੇ ਭੁਇਆ ਅਨੇਕਾ॥ ਸ੍ਰਬੰਗ ਈਸ ਸੁਧ ਸੁਤੇ ਗਿਯਾਨਾ॥ ਪਤਿ ੪੬

ਤਰੰਜੀਵ ਅੰਤ ਪਦੁਖ ਮਾਨ ॥ ੫੨੮ ॥ ਉਭੈ ਏਕਤਾ ਕੇ ਸੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਹੀ ਏ ਸੋ
ਇਹੋ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਵਿਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ॥ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਸੋ ਏਕ ਪਛਾਨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਨ ॥ ਖੜਗ ਬਿਭੰ
ਗ ॥ ਉਪਾਵ ਰਹਿਤ ਬਿਕਸਾਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਕੜ ਣੇ ਮੇਤਿ ਉਦੇਖ ॥ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਸੁਦਰ
ਨ ਸੁਪੋਖਾ ॥ ੫੨੯ ॥ ਤੁਮੇ ਏਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਛਾਨ ॥ ਚਾਰ ਸੁਵਾਕ ਵੇਦ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ਤਤੁ ਮਾਸੀ ਮਹਾਂਦਾ
ਕਤੇ ਆਇ ॥ ਲਖਣਾ ਕਰਿ ਏਕਤ੍ਵ ਪ੍ਰਤਿਪਾਇ ॥ ੫੩੦ ॥ ਲਖਣਾ ਜਾਣਤੁ ਏ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਲਖ
ਤਿਗਿ ਉਣੀ ਏਕ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕੇਵਲ ਦੂਜੀ ਤ੍ਰਿਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਜਹਤ ਅਜਹਤ ਸੋ ਉਭੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੩੧ ॥
ਸਬਦ ਅਰਥ ਸੰਪੂਰਨ ਤਿਆਗਾ ॥ ਜਹਤਿ ਲਖਣਾ ਲਖ ਵਡਭਾਰਾ ॥ ਤਦ ਸੰਬੰਧੀ ਅਗਿਥਿ
ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਗੀਗਾਘੋਖ ਸਮਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੩੨ ॥ ਪੂਰਨ ਤਿਯਾਗ ਇਸੀ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਵਾਕ ਅਰਥ
ਮੈ ਬਣੇ ਬੁਨਹੀ ॥ ਸਕ ਅਰਥ ਅੰਨਿ ਅਰਥ ਸੰਜੁਗਤਾ ॥ ਜਾਮੇ ਗਹਣਿ ਹੋਵੇ ਸੁਣਿ ਉਕਤਾ ॥ ੫੩੩ ॥

॥ ਅੰਚ ਕੋ ਸਸ ਬਾਰਿ ਮੇ ਜਾਣਾ ਲਾਲੀ ਧਵਤੀ ਮੈ ਤਿਉ ਮਾਨਾ ਅਜਹਾ ਡਿਲਖਣਾ ਇਸ ਕੋ ਅੰ
 ਖਹਿ ॥ ਮਹਾ ਫਾਕ ਮੇ ਬਣੇ ਨਭਾ ਖਹਿ ॥ ੫੩੫ ॥ ਜਹਾ ਤਿਅ ਜਹਾ ਤਿਲਖਣਾ ਜੋਈ ॥ ਭਾਗਾ ਤਿਯੰ
 ਗ ਕੋ ਹੋ ਅਬ ਜੋਈ ॥ ਛੁੱਕ ਏਕ ਦੇਸ ਕਰਗਤਿ ਆਗਾ ॥ ਏਕ ਦੇਸ ਕੋ ਰਾਹ ਵਤਿ ਭਾਗਾ ॥ ੫੩੬ ॥
 ਤੁਮੇ ਉਦਾਹਰਨ ਇਹ ਜਾਨਾ ॥ ਜੋਇ ਅੰਦੇ ਵਦਤਿ ਵਤਿ ਮਾਨਾ ॥ ਫਾਕ ਅਰਥ ਮੇ ਬਣੇ ਜੋਈ ॥
 ਪੰਡਿਤ ਕਹਤੇ ਨਿਰਜੀਵੇਹਾ ॥ ੫੩੭ ॥ ਪਰੋਖ ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੂ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਜਿ ਕੋਈ ਸਰਲਖ
 ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਰਤੁ ਖਿਵੇਸ ਕਾਲ ਤੁਜਿ ਦੇਖਾ ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਲੱਖ ਇਕ ਪੇਖਾ ॥ ੫੩੮ ॥ ਬਿਰੁ
 ਧ ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੁਜਿ ਭਾਈ ॥ ਉਰੇ ਲੱਖ ਮੇਭੇ ਦਨ ਰਾਈ ॥ ਅਸਤੀ ਭਾਰੀ ਪਿਯ ਜੁਗ ਲੱਖਾ
 ਸਤਿ ਚਿਤੁ ਅਨੰਦ ਤੂ ਪੁਤੁ ਖਾ ॥ ੫੩੯ ॥ ਸਿਧ ਨਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਤਿਬੀ ॥ ਰਾਗਾ ਰਵਰੀ ਕਕਾਤੁ ਥਾ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਾਜ ਕਾਰਣ ਵੀਤ ਜਰਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਬੋਧ ਸੁਰਗਿ ਜੋ ਕਹੇ ॥ ੫੪੦ ॥ ਤੁਮੇ ਲਖ ੪੭

ਦੁਇਪ੍ਰਮਾਨਾ ਕਾਹੋਇਸੋਪੁ ਛੁਸੁਜਾਨਾ ਜੀਵਈ ਸਏਕਤਾ ਜੋਈ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲ
ਖੀ ਮੇਸੋਈ ਮਾਇਆ ਦਿਅ ਕਾਰ ਜਜੇਤਾ ਭੋਤ ਕਕੂਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਤੇਤਾ ਸਤਿਅਹੋਕੇ
ਅਸਤਿਹੋਸੋਇ ਅਨਿਰਵਾਚਕ ਹੁਕਲ ਪਤ ਮੋਇ ॥ ੫੪੨ ॥ ਸਤਿਕਹੋ ਜੋਤ ਸਕੋਆਪਾਵੈ
ਤਾਪਤੀ ਦੇਸ ਅਤਾਪਾ ਸੁਖੋਪਾਤਿ ਮੇਪੁਨਨਾ ਸਨਹੋਇ ਦੂਸਰ ਦੂਛਨ ਏ ਪੁਰੁਜੋਇ ॥ ੫
੪੩ ॥ ਅਸਤਿਕਹੋ ਜੋਇ ਸਪ੍ਰਬੀਨਾ ਸਸੇਸੀ ਕਵਤਿ ਭਾਂਨਾ ਚੀਨਾ ਏ ਪੁਰੁਭਾਨ ਸਬਕੋਹੋ
ਇਆ ਅਸਤਿਵਿਖੇਏ ਹਦੂਛਨ ਜੋਇ ਜੇਕਹੁਕਲ ਪਾਤਿ ਇਸਕੇਤਾਈ ਉਤ੍ਰ ਗਿਯਾਨਾ ਬਿਵ
ਹਾਰਵੇਨਾਹੀ ਸੁਕਤੀਰਜਾ ਭਰੁਰਿ ਨਿਉਚੋਰਾ ਦੋਸਏਕਲ ਪਤਿ ਮੇ ਪੁਰੁਜੋਗਾ ॥ ੫੪੪ ॥ ਅ
ਗਿਤੁ ਗਿਜਨ ਜਗਮੇਜੇਤੋ ਇਸਤੇਲਹਿ ਬਿਵਹਾਰ ਸੁਤੇਤੋ ਕਲਪਤ ਮੇਏਹੋ ਸਬਖਾਨਾ ਜੋ
ਪੁਰੁਮੇਅਪਨੇਉਰਜਾਨਾ ॥ ੫੪੫ ॥ ਜੇਕਹੁ ਅਨਿਰਵਾਚ ਪੁਰੁਤਿ ਜਕੋ ਅਨਿਰਵੇਹੋਤ ਨਹੀਕੁਛੁ

॥ ਇਸਕੋ ॥ ਤਉ ਗਿਆਨ ਕਛੂ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਦਿ ਰਾਤਿ ਮਾਗਿਆਨ ਭੇਦ ਨਹਿ ਜੋਇ ॥ ੫੪੭ ॥ ਵੇ ॥
 ॥ ਉਤ ਕਰੂਤ ਪ੍ਰਪਿਚਏ ਅਤ ਯੀਤ ਰਾਵ ਪਛਾਨ ॥ ਬਾਂਜ ਸੁਮਾਨਿ ਸਮਿ ਜਾਨ ਸਿਖ ਕੁੜ ਨ ਰੰਚ ਮੰਨ ॥
 ੫੪੮ ॥ ਉਤ ਮਾਸਿਖ ਕੋ ਬਚਨ ਯਾਹਿ ਉਤ ਮਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਏਸੇ ਇਸ ਬਿਤਤਿ ਨਾਂਤੇ ਸੰਕਾ ਮਧ
 ਮਜਾਨ ॥ ੫੪੯ ॥ ਵੇ ॥ ॥ ਬਾਂਜ ਪੁਤ ਸਾਸਿ ਸਿਕੁ ਸੁਜੇਈ ॥ ਕਹੇ ਸੁਣ ਨਾ ਦੇਖੇ ਕੋਈ ॥ ਕਰਤ ਸੁਨਿ ਤੁਜੇ
 ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ ॥ ਸੋਮਿ ਬਿਆਕਿਉ ਕੋਹ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫੫੦ ॥ ਸੁਨਿਤ ਬਖਾਨਤ ਦੇਖਤ ਜਾਨਾ ਹੋਸਿ
 ਪ੍ਰਮਿ ਬਿਆਜਾ ਹਰ ਪਛਾਨਾ ਨ ਭੂ ॥ ਨੀਲ ਜਿਉ ਠੂਠ ਮੁਚੇਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਿ ਬਹੁਤ ਲਖ ਮੇਸੇਰੇ
 ਗਾ ॥ ਮਾਗਿਆਨ ਤੇ ਭਾਨੇ ਹੋਤ ਹੋਜੇਇ ॥ ਕਾਇ ਪਾਤਿ ਮਿਥਿਆ ਲਖਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਮਧ ਮਜਾਗਿ
 ਮਾਸਿ ਕੋ ਜਾਣਾ ਵਾਕਏ ਉਤ ਮਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਧਿ ਮਾਇਨ ਤੇਇ ॥ ਬਿਤੀ ਪਾਵੇ ॥ ਸੁਣੁ
 ॥ ਦਉਰ ਸੰਕਾ ॥ ਲਿਆਵੇ ॥ ਰਸ ਰਪ ਠੂਠ ਕੋਚੇਰਾ ॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤ ਇਤਿ ॥ ਮਾਇ ਕੋਹ ਗਾਗਿ ॥ ੪੨

ਅਨਉਤਾਇ ਵਹਾਰਹੈ ਜੋਇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੇਖ ਬਨੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਉਤਰਾਇ ਨ ਕੋ ਪੁਰੁਜ ॥
ਨਾ ਦੇਤਿ ਬਿਹਾਰ ਪੂਰ ਬਵਤੁ ਮਾਨਾ ॥ ੫੫੪ ॥ ਯੁਜਾਨ ਅਜਾਨ ਕ ਦੇ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਦਾਰੀ
ਖੇਲ ਜਿਉ ਤਿਉ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਉਤ੍ਰੇ ਮੰਦ ਕੋ ਭਾਖਿਓ ॥ ਮੰਦ ਸ ਲੋਭ ਦੇ ਮੇਰਾ ਖਿਓ ॥ ੫੫
੫ ॥ ਨੀਰ ਪੂਤਰੀ ਕਾ ਤੂ ਦੇਖਾ ॥ ਨੀਰ ਭਿਨ ਬਿਵਹਾਰ ਨ ਪੇਖਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਤੂ ਤਿਨ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਆ
ਤੁ ਮ ਭਿਨ ਨਰੰ ਚਕ ਮਾਨਾ ॥ ੫੫੬ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਫਨ ਸੁਖੋ ਪਾਤਿ ਭਾਇ ॥ ਭੋਤ ਕ ਰੂਤ ਰਹੇ ਨ
ਹਿਰਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਨਿ ਮਾਤ੍ਰ ਇਹ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਤੇ ਭਿਨ ਨਾ ਮਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ੫੫੭ ॥ ਸੀਤਲ
ਤਾ ਜਿਉ ਜਲ ਭਿਨ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਉ ਮਨ ਦੇਖ ਤੂ ਅਪਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਵਤ ਭੋਤ ਕ ਰੂਤ ਪਸਾਰਾ
ਤੁ ਸੁ ਤੇ ਨਹਿ ਏਰੰ ਚਾਨਿ ਯਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸੇ ਬਾਲ ਕ ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਜਾਨ ਤੂ ਸਭ ਕੁ
ਦਸਤਾ ॥ ੫੫੮ ॥ ਵੇ ॥ ਅਨਉਨ ਮੇਖਾਇ ਜਗ ਭਾਇਓ ਬਿਨਉਨ ਮੇਖ ਨ ਸਾਇ ॥ ਕਹੇ ਜ

ਗਤਕਾਰਿ ਮੰਭਵੈ ਮਨਹੀਜਹਾਂ ਬਿਲਾਇ॥੫੬੦॥ੴ॥ ਤੇਰੇ ਚਿਤ ਫੁਰਨ ਤੇ ਜਾਨਾ ਜ
੩ ਚੇਤਨ ਜਗਹੋ ਵੇਭਾਨਾ ਕਰਤਾਰਿ ਰਿਆ ਭੋਗ ਜੋ ਸਾਰੇ॥ ਫੁਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਚਿਤ ਜਾਨ ਪਿਆ
ਰੇ॥੫੬੧॥ ਵਿਸਨ ਆਇ ਜੋ ਦੇਵ ਗੁਸਾਂਣੀ॥ ਚਿਤ ਫੁਰਨ ਤੇ ਸਭ ਦੁਸਾਂਹੀ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਰੂ
ਪੌਰੇ ਦੇਖਾ॥ ਵਿਸਨ ਪੁਰਾਨ ਮੇਰਾ ਬਾਪੇਖਾ॥੫੬੨॥ ਸੀਕਾ ਲਿਪਾ ਆਪਿ ਨੇਤੈ ਹੋ ਬਾਜਾ॥
ਵਿਸਨ ਦੇਵ ਪੁਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਗਾਥਾ ਔਰਨ ਰਿਪ ਕੀਤਾ ਹੀ॥ ਕਹੇ ਮੀਨ ਤੂ ਜੁਣ ਨਰਨਾ
ਰਾ॥੫੬੩॥ ਵਿਸੁ ਵਿਸਨੁ ਨਹੀ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਯਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭੁਓ ਰਾਇ ਆਨ ਹਧਾਰਾ॥੫
੬੪॥ ਏਹ ਗਾਮਨ ਫੁਰਨ ਤੇ ਜਗਤ ਸਭ ਜਾਵਤ ਭੋਤ ਕਰੂਤਾ॥ ਬਿਨ ਫੁਰਨੇ ਇਹ ਨਹੀ
ਰਹੂ ਜੋ ਸਮਝਤ ਸੋਊਤਾ॥੫੬੫॥ੴ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਫੁਰਨੇ ਮਾਹੀ॥ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਕ
ਹਾਇਹ ਭਿਨਨ ਹੀ॥ ਮਾਰੀ ਫੁਰੇ ਏਹ ਚਿਤ ਕੋ ਸੋ॥ ਜਾਗਿਆ ਸੀਕਾ ਤਾਪੇ ਜੋ ਸੋ॥੫੬੬ ੪੬

ਤਰਕੋਜਥ ਸੇਤਥਾ ਬਤਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਇਹ ਸੇਦੇ ਹਗਵਾਵੇ। ਹੋ ਅਤਮ ਜਗ ਬਿਨ ਹੋ ਕੁਸੇ
 ਆਗਿਆ ਨੀਕੋ ~~ਹੋ~~ ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੫੬੭॥ ਜਗਿਆਸੂ ਕੋ ~~ਮੇ~~ ਜੇ ਜਨਾ ਆਨਿਰਵਾ
 ਚ ਸੀਸੇ ਸਹਿਮਾਨਾ। ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਟੁਰੇ ਆਤਮ ਏਹਾ। ਤੁਛ ਜਥਾਰਥ ਨੇਰ ਸੇਦੇਹਾ॥ ੫੬੮॥
 ਇਸ ਪ੍ਰਸੁਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਤੂਤਾਈ। ਜਾਤੇ ਸੀਸੇ ਜਾਹਿ ਪਲਾਈ। ਕੂਕਰੁ ਬਾਲਕ ਪੁਰਖ ਸੁ
 ਜਾਨਾ। ਸੀਸਮੰਦਰ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਨਾ॥ ੫੬੯॥ ਕੂਕਰੁ ਭੈ ਕੋ ਭੈ ਕਤਹ ਮਰੇ। ਬਿਪ
 ਰਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤਿ ਸੋ ਕਰੇ। ਬਾਲਕ ਕੰਪੇ ਹੋਇ ਹਰਾਂਨਾ। ਸੀਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੋ ਤਹਿ ਉਰ ਜਾਨਾ॥ ੫
 ੭੦॥ ਸੁਜਾਨ ਡੀਸਿ ਰਾਹੇ ਨਰ ਜੋਇ। ਜਥਾਰਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਮੁਦਿ ਤਸੋ ਹੋਇ। ਅੰਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
 ਤੂਤਾ ਮੇਜਾਨਾ। ਰਜੂਤਿ ਰਧਾਨ ਰਾਂਕਾ ਮਾਨਾ॥ ੫੭੧॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੁ ਆਤਮ ਏਕਾ। ਨਾਮ
 ਰੂਪ ਤਿਹ ਸਕਤਿ ਅਨੇਕਾ। ਏਕਾ ਹਿਸੇ ਜਥਾ ਬਤਾਵੇ। ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਮੁਹਿ ਸਮਝਾਵੇ

੫੭੨ ॥ ਭੁੱਖਿਆ ਯੁਧਾ ਮਾਨਿਕ ਪਛਾਨਾ ਰੂਪ ਸਕਤਾ ਤਿਹ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾਨਾ ਰੂਪ ਸਕਤਾ ਹੋ
 ਤਿਨ ਕੀ ਜੋਈ ਸਾਹ ਭਿੰਨ ਸਹਿਨਾ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ੫੭੩ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਕਤਾ ਸਹਿਜਾਨਾ ਤਿ
 ਉਆਤ ਮਾਭਿੰਨ ਨਜਗਤ ਪਛਾਨਾ ਕੇ ਚਿਤ ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਭ ਅਹੋ ਏਕਤਾ ਤਿਨ ਮੇ ਕੈ ਸੇ
 ਲਹੋ ਏਕਾ ਮਾਖਾ ਜਿਉ ਸੁਖੀ ਪਛਾਨਾ ਦੂਸਰ ਮੇ ਕਛੁ ਹੋ ਦੁਖ ਜਾਨਾ ਨਰਤਨ ਉਰੇ ਮਾਂਖ
 ਮੇ ਏਕਾ ਵਿਸਾ ਅਤਮਾ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਖਾ ॥ ੫੭੪ ॥ ਏਕਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਵੈ ਕੈ ਸੇ ਗਿਆਨ ਅ
 ਗਿਆਨ ਕਹੋ ਮਹਿ ਜੋ ਸੋ ਜਿਸ ਮੰਦਰ ਮੇ ਦੀਪ ਕਜਗੋ ॥ ੫੭੫ ॥ ਤਾਕਾ ਸਿਖਾ ਅੰਧੇਰਾ ਰੂਗੋ ॥ ੫
 ੭੬ ॥ ਜਿਸ ਮੰਦਰ ਮੇ ਦੀਪ ਨਹੋਈ ਤਾਕਾ ਤਿਮਰ ਨਾ ਸੋ ਕੋਈ ਦੇਨੇ ਮੇ ਲਖ ਏਕਾ ਅਕਾ
 ੫੭੭ ॥ ਤਿਯੁ ਅਤਮਾ ਸਾਭਿ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੫੭੮ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤਿ ਅਨੰਦ ਅਤਮ ਜਾਨਾ ਸਭ
 ਮੇ ਏਕ ਸੁਤ ਪਛਾਨਾ ਭੋਗ ਵਨ ਅਤਮਾ ਸਤਿ ਚਿਤਿ ਮੇਰੇ ਉਪਮੇ ਰਾਸਤਾ ਨਿਤਿ ॥ ੫੦

ਪੰ ੮॥ ਆਨੰਦ ਪੁਨਨਜਿ ਤਿਹੋਇ ਪ੍ਰੰਤ ਬੰਧਕੁ ਅਬਕਹੀਏਸਾਇ ਭੋਖਿਖੁਣਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤਿਬੀ
ਚਰਾ ਪ੍ਰਿਤਬੰਧ ਸੁਤਾਂ ਮੇਕਹੋਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੭੬॥ ਦਾਹਕਉਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਜੇਦੇ ਆਰਿ ਨਰੂਪਏਹ
ਤੀਨੋਪੇਖਾ ਦਾਹਿਉਸਨਹੋਇ ਪ੍ਰਗਟਭਾਂਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਵਰਿ ਆਹੁਤੀਜਾਨਾ ॥ ੫੭੭॥ ਪੰਖਾਲੇਜਬਤਾ
ਹਿਹਲਾਈਏ ਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਗਟਹੋਇ ਅਹੁਤਜਲਾਈਏ ਧੂਮਰਹੋਨਹੀਤਾ ਮੇਕੋਇ ਸੁਣਦ੍ਰੁਸ੍ਟਾਂਤਕ
ਹੋਅਬਜੋਇ ॥ ੫੭੮॥ ਆਤਮਸਤਿਚਿਤ ਆਨੰਦਜਾਨਾ ਬਿਆਪਾਕਿਸੋਪਸਿਧਪਛਾਨਾ ਸਤਿ
ਚਿਤਕਹੋਹੋਇ ਮਮਭਾਂਨਾ ਆਨੰਦ ਅਭਿਲਾਖ ਅਵਰਿ ਅਜਾਨਾ ॥ ੫੭੯॥ ਦੁਖਰੂਪਧੂਆਤ
ਹਿਜਾਨਾ ਸੁਣ ਅਬਜੋਸੇਹੋਦੇਹਾਂਨਾ ਬਬੇਕ ਬਿਰਾਗਜਹਪਖਾਹੋਇ ਅਭਿਲਾਖਾਹੁਤੀਦਾਹੋਸੇ
ਇ ॥ ੫੮੦॥ ਧੂਮਰੂਪਤਹ ਦੁਖਨਰਹੇ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਤਹ ਪ੍ਰਗਟਿਲਹੇ ਸਤਿਚਿਤ ਆਨੰਦਆ
ਤਮਹੋਰਾਇ ਜੁਸੀਸੇਜੋਬੂਟੇਰਾ ॥ ੫੮੧॥ ਰੁਗਦਨ ਆਤਮਏਕਜੋਹੋਇ ਸਤਿਪਾਇਕੀਜਾਨੇਨ

ਹੀ ਸੋਇ ॥ ਪਰ ਸਿਖ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਲਰਾਈ ॥ ਏਕ ਬਿਖੈ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੫੮੫ ॥ ਹੋ ਸਿਖ ਸਰੁ ਘਟ
 ਆਤਮ ਏਕਾ ਜਾਨੇ ਕਿ ਅਜੇ ਨਹੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਾਨ ਤਿਤ ਹਤ ਹਸੋਇ ॥ ਤੁਭਾ ਬਿਨ ਮੇਰ ਲ
 ਖੇ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੮੬ ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਤੇ ਭੇਦ ਰਿਅੰਨਾ ॥ ਚੇਤਨ ਮੇ ਸੋਰੀ ਚਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ਮਸਾਲ ਮਤਾ
 ਬੀ ਜਿਉ ਰਵਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤੇਜ ਮੇਰੀ ਚਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫੮੭ ॥ ਅਥਵਾ ਤੂ ਸਿਖ ਮੇ ਸੇ ਦੇਖਾ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਵਿਕ
 ਸਭ ਇਵੇ ਪੇਖਾ ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨ ਤਿਸੋਇ ॥ ਮਾਨਖ ਤੁਨ ਸਭ ਮੇ ਇਕ ਜੋਇ ॥ ੫੮੮ ॥ ਅੰਤ
 ਹਕਰਨ ਤੂ ਤਥਾ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਤੂ ਸਭ ਮੇ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਫਨ ਨਾ ਰਿਨ ਰਹੈ ਜੁਲਰਾਈ ॥ ਸੁਫ
 ਨਾ ਵੀ ਤੁਹਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਈ ॥ ੫੮੯ ॥ ਤੂੰ ਸੇਹੀ ਤੂ ਜਗ ਮੇ ਦੇਖਾ ॥ ਆਤਮਾ ਰਿਨ ਰਾ ਰਿਨ ਹੀ ਪੇਖਾ ॥
 ਆਤਮਾ ਬਿਵਰਤਿ ਰਾਰਿ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਰਿਨ ਨਰੀ ਚਕ ਮਾਨਾ ॥ ੫੯੦ ॥ ਚੋ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁ
 ਮਤਿ ਸਰੂਪ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ॥ ਸੰਖੇਪਾਨਾ ਨਾ ਬਿਧ ਬਿਵਹਾਰ ਜਿਉ ਰਹਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੫

॥ ਤੁਤੁਗਿਆ ਨਮਨਕ ਸਪੁਨਵਾਸਨ ਖੇਪਚਾਨਾ ਸਮਕਾਲਤੁਤੁਜਾਸੁ ਤੁਰਜੀਵਨ ਮੁਕਤਸੁ
 ਮਾਨਾ ॥ ੫੬੩ ॥ ਤੁਤੁਗਿਆ ਨਮਨਕ ਸਕਾਵਾਸਨ ਖੇਕਾਆਪਿ ਰੂਪਕੋਪ ਆਬਿਨ ਕਾਮੇਧਰਹੇ
 ਵਾਅਤਾਪਾ ॥ ੫੬੩ ॥ ਜੋਃ ॥ ਜੀਵਣੀ ਸਲੁਖਾਇਕ ਜਾਨੇ ਸੀਦੇਹ ਬਿਪਰ ਜੋਬਿਨ ਪਛਾਨੇ ਬੋਧਰੂ
 ਪਸੋਮੇਹਾਂ ਆਪਾ ਸਮਝੁਗਿਆਨ ਏਹੋ ਅਤਾਪਾ ॥ ੫੬੪ ॥ ਮਨਕਾ ਆਨਮਨ ਨਿਜ ਬਜਾਇ ਮ
 ਨੋਨਾ ਸਸੋ ਸਿਖ ਕਹਾਇ ਵਾਸਨਾ ਖੇਤੁਤ ਬਹੀ ਜਾਨਾ ਇਹ ਮਾਸਿ ਯਾਤਿ ਹੋਵੇ ਜਬਹਾਨਾ ॥ ੫੬੬
 ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਰੋਣੀ ਜਾਨਾ ਜਬਾਰ ਬਗਿਆਨ ਸਹਤ ਪਛਾਨਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਏ ਆਖਿ
 ਉਵੇਸੁ ਤੁਰਸਤੀ ਕਾਭਾ ਖਿਉ ॥ ੫੬੭ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਨ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੋਈ ਸੁਇ ਆਬਿਜਿਸ
 ਕਰਿ ਸੋ ਸਭੁ ਹੋਈ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ਤੁਸੋ ਸਭੁ ਜਾਨਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਲੇਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫੬੮ ॥ ਭੋ
 ਭੁਗਵਨ ਤੇ ਕਰਮ ਸੋ ਜੇਤੋ ਆਗਿਆਨ ਕਾਰਜ ਕਹੀਏ ਤੇਤੋ ਜਹਾਂ ਭਾਇਆ ਆਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਾ

॥ ਕਾਰਜ ਕਰਮ ਤੁਨਿ ਕੈ ਸੇਭਾ ਸਾ ॥ ੫੯੯ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਕਾਰ ਜਨ ਹਿ ਅਹੇ ॥ ਤੰਤੁ ਨਾ ਮਾਜਿ ਉਪਟਨ
 ਹੀਰਹੇ ॥ ਸੁਣ ਅਬਾਸਿ ਪਤੁਝੇ ਸਮ ਸੁਣਵੇ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਕਾਰ ਜਦੁ ਸਾਵੇ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਨਾ ਸ
 ਸਮੇਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿੰਚਿਤ ਕਰਮ ਨਾ ਸਸਤਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਹੋਹੈ ਫੂਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਰਾਰਥ ਧਰੇ ਭੋਗ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ੬੦੧ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਸਕੇ ਉਤਰ ਦੇਖਾ ॥ ਨਾ ਭੋਗ ਨਿਮਿਤੁ ਰਹੇ ਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ਸੁਣ ਅਬ
 ਇਸ ਪਰਕਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਉਰ ਕੀ ਮਿਟੇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ੬੦੨ ॥ ਜੈ ਸੇਨਿ ਸਮੇਦੀ ਪਜਲਾਈ ॥ ਕਜ
 ਲ ਕਾਰਜ ਤਾਂਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸੂਰ ਕਉ ਦੋਹੈ ਤਹੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਿਸ ਸਹਦੀ ਪਪਲਾਵੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ੬੦੩ ॥ ਤੁ
 ਹ ਕਜਲ ਨਾ ਅਭਾਵਨ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਕਾਰ ਜਹੈ ਪੇਖਾ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸੋ ਵਰਤਿ ਆਜਾਇ ॥ ਪ
 ਰ ਭੁਧਾਤਿ ਉਜਾਨ ਸੁਕਾਇ ॥ ੬੦੪ ॥ ਦਸਮ ਪੁਰਸਕਾ ਜੈ ਸੇਜਾਨਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਸਵਾਕਤੇ
 ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਕਰ ਤੁਫਨ ਤੇਰੇ ਖਜੇਇ ॥ ਰਹੇ ਨਾ ਸਸੋ ਭੋਗੇ ਹੋਇ ॥ ੬੦੫ ॥ ਕਾਰਨ ਗਤਿ ਹੋ ਕਾਰਜ ਗਾ

ਏਯੋਸੋਹਮਏਉਰਿਹੈਗਾਰਿਆਇਯੋਕਰਮਸਰੂਪਇਸਥਿਤੀਜੋਏਮੁਏਬਖਾਨੇਅ
ਬਪੁਰਸੋਇਆਮਨਾਦਿਅੰਨੇਕਜਨਮਕੇਜਾਨਾਸੰਚਤਿਕਰਮਸੋਸਿਖਪਛਾਨਾ। ਲਿੰਕਿਸ
ਮਸਟਿਬਿਅਸਟਿਤਨਿਜੋਈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਮੇਰਹਿਇਸਥਿਤਸੋਈ॥੬੦੭॥ਤਿਹਬੂਲਤਾਟਿਭੋ
ਗਜੁਕਾਰਨਾਪਰਾਰਬਧਸੇਕੀਉਚਾਰਨਾਨੂਤਨਕਰਮਜੋਕਰੇਸਰੀਰਾਕਿਰੇਮਾਨਸੋਭਾ
ਖੇਧੀਰਾ॥੬੦੮॥ਸੰਚਿਤਕਿਰੇਮਾਨਦੋਜਾਨਾਜੀਵਨਮੁਕਤਕੇਨਾਸਪਛਾਨਾਪਰਾਰਬਧਰ
ਹੋਭੋਗਪ੍ਰਯੀਤਾਦੇਕਰਭੋਗਸੁਹੋਦੇਅੰਤਿ॥੬੦੯॥ਤਿਨਪੁਰਏਹਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਬਿਚਾਰਾਸੁਤਾਇ
ਕਉਪਜਿਓਨਾਗਨਿਹਾਰੀਜੁਗਸੁਤਿਲਖਤਿਹਿਉਦਰਮਸ਼ਾਰੀਰਾਦੇਵਆਗਿਯਾਕਾਲਸੁ
ਮਾਰੀ॥੬੧੦॥ਤਾਕੇਨਾਸਾਦਿਖੇਤੂਜਾਨਾਜੁਗਸੁਤਉਦਰਸੁਨਾਸਪਛਾਨਾਬਕੀਰਿਹਾਏਕੋਜੋ
ਦੇਖਾਅਜੁਭੋਗਨਾਸੋਪੇਖਾ॥੬੧੧॥ਨਾਰਸਮਾਨਆਵਿਦਿਆਜਾਨਾਸੁਤਿਮਾਮਾਨਤੈਕਰ

ਮਪਛਾਨਾ ਸੀਚਤਿ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਪੈਂ ਜੋਈ ਉਦਰ ਸਮਾਨ ਦੇਖ ਤੂ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਰਬਰ ਉਪ
 ਜੇ ਸਮਜਾਨਾ ਦੇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਸੇਨਾ ਸਪਛਾਨਾ ਛੰਨ ਅੰਨ ਖੇਤੀ ਵਤਿ ਜਾਨਾ ਤੰਗ ਸਿਤੀ ਰਵਿਸਾ
 ਤਪਛਾਨਾ ॥ ੬੧੩ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਵਾਸਤਵ ਤੀਨਾ ਆਖੋ ਮੈ ਅਥ ਸੁਣਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ੬੧
 ੪ ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਅਸਥਾਨ ਤਨਿ ਸਾਧਕ ਇਵੇ ਜੋਇ ॥ ਹੈ ਏ ਭੋਗਤਾ ਬੁਧ ਮਨ ਚੇਤਨ ਮੇਨ ਹਿ ਸੋਯ
 ੬੧੫ ॥ ਭੂਃ ॥ ਅਕਾਸ ਕਿਲੇ ਬਾਸਕ ਜਾਨਾ ਵਿਸਾ ਸੀਮਕ ਕਰ ਬੁਧ ਪਛਾਨਾ ਪੂਰਬ ਜਨ
 ਮਕਰ ਮਜੇ ਜਾਨਾ ਪਾਰਬਰ ਧਾਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੧੬ ॥ ਗਿਆਨ ਕੁਏ ਤੇ ਅੰਜੇ ਦੇਖਾ ਦੇਹ
 ਜਨਮ ਸੁਕਲ ਪਤਿ ਪੇਖਾ ਤਾ ਤੇਤੀ ਨੋ ਬਨੇ ਨ ਭਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੬੧
 ੧ ॥ ਭੋਗਤਾ ਅਥ ਭੁਏ ਬਰਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਬਿਉ ਹਾਰ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਸ ਕਨਿਸਟ ਪੈਤਾ
 ਕੋ ਕੋਣਾ ਕਹੀਏ ਆਪ ਭੋਗਤਾ ਕਉਨਾ ॥ ੬੧੮ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋਨ ਹਿ ਬਿਉ ਹਾਰਾ ਆ

ਤਮਸਰਬਅਨਕੂਲ ਨਹਾਰਿ ਹੋਸਤਿਗੁਰਇਹ ਆਪਜਨਾਯੋ ਮੁਖਾਤੇਬਿਖੇਬਿਵਹਾਰ
ਨਜਾਇਓ ॥ ੬੧੬ ॥ ਨਿਤਨਮਿਤਕਰਮਸੋਕਰੇ ਤਾਂਕੈਕਉਣਨਮਿਤਯੋਧਰੇ ਮੁਖਨਮਿਤਕੇ
ਪਰਹਿਤਜਾਨਾ ਕੇਸੁਤੇਕਿਰਿਆਸੁਕਰੋਬਖਾਨਾ ॥ ੬੧੭ ॥ ਜੇਕੁਕਹੋਵਾਨਮਿਤਕਾਅਪਿ
ਸਿਧਮੇਸਾਥਨਨਹੀਅਤਾਪਾਰਸੋਈਕੁਪਾਨਿਆਇਪਛਾਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣਗਰੰਥਗੁਰੂਕਾਮਾਨਾ
੬੧੮ ॥ ਫਲਕਾਰਨਫੂਲੇਬਨਗਾਇਆ ਫਲਭਾਇਆਤੋਫੂਲਬਲਾਇਆ ਗਿਯਾਨੇਕਾਰਨਕਰਮਅ
ਕੁਆਸਾਗਿਆਨਭਏਤੇਕਰਮਹਨਾਸਾ ॥ ੬੧੯ ॥ ਗੀਤਾਗਮਾਵਿਖੇਤਿਯੁਆਖਿਓਨਹੀਕੁ
ਮਾਗਿਆਨਸਮੁਚੇਰਾਖਿਓਤਮਪ੍ਰਕਾਸਵਤਿਬੋਧੀਦੇਖਾਸਮੁਚੇਤਿਨਕਾਬਣਨਪੇਖਾ ॥ ੬
੨੦ ॥ ਪਸਮੀਨੇਲੋਈਵਤਜਾਨਾ ਵਕਲਪਨਾਤਿਨਮੇਬਣੇਪਛਾਨਾ ਅੰਤ੍ਰਤਿਗੁਰੂਸਮਭੇਦ
ਨਿਹਾਰਾਹੋਸੋਬਣੇਵਕਲਪਬੀਚਾਰਾ ॥ ੬੨੧ ॥ ਵਕਲਪਬਣੇਸਾਵਰਸੋਮਹਿਤਿਨਕੀ

ਵੇਖਸਾਵੁ ਸਤਾਨਾਹਿ॥ ਅਵਸਥਾ ਬਣੇਤੁ ਰਾਮ ਸੁਣਾਇ॥ ਲਛਮਣ ਕੋ ਪੁਤੁ ਭਰੇ ਜਣਾਇ॥
੬੨੫॥ ਆਦਿ ਕਰਮ ਤਹਾਂ ਕਰਨੇ ਭਾਖੇ॥ ਅੰਤੁ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਕਰਨੇ ਆਖੇ॥ ਤੁਝੇ ਸੁੰਦਰ ਮਿਤ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ॥ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰੂੰ ਬਣੇ ਪਛਾਨਾ॥ ਜੇ ਕਹੋ ਪਗ ਨਿਮਿਤ ਸੋ ਕਰੋ॥ ਵਾਸਤੁ ਪਰ ਕੇ ਕਲਪ
ਤਰੇ॥ ਜੇ ਕਹੋ ਵਾਸਤਵ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ॥ ਦੁਵੈਤ ਪਤੀ ਦੋਸ ਪਛਾਨਾ॥ ੬੨੬॥ ਜੇ ਕਹੋ ਕਲਪ ਤ
ਤਉ ਸੋਹੋਇ॥ ਸੁਫਨਾ ਸਿਸਟ ਵਤਿ ਜਾਨੇ ਸੋਇ॥ ਸੁਫਨਾ ਸਿਸਟ ਕੀ ਸੁਫਨੇ ਮਾਹੀ॥ ਕਰੇ ਪਾਲਨਾ
ਬਣੇ ਸੁਤਾਹੀ॥ ੬੨੭॥ ਜਾਗਤੁ ਮੇਸੋ ਬਣੇ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨ ਮੇਰਿ ਆਪਛਾਨਾ॥ ਨਿੰਤੁ
ਅੰਤੁ ਕਿਰਿਆ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਕਲਪ ਬਣੇ ਨ ਕੋਈ॥ ੬੨੮॥ ਸੁਖਾ ਵਕ ਮੇਏ ਦੋਸ ਪਛਾਨਾ॥
ਬਿਨਾ ਸੰਕਲਪ ਸੁਭਾ ਵਕ ਮਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਵਕਲਪ ਏਸਿ ਖਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਗਿਆਨ ਮੇਰਿ ਕਰਮਾਪ
ਮਾਰੇ॥ ੬੨੯॥ ਕਿਰਿਆ ਤਨ ਜੋ ਬਿਨ ਮੇਮਾਨੇ॥ ਸੋਸੋ ਨਰ ਲਖ ਅਬ ਜਾਇਵਾਨੇ॥ ਬਾਲ ਕਰ

ਲੇਜਿਉਮੁਖਾਸਿਉਕਹੇ॥ ਮੇਰੇਸੰਗਸਾਸਿਚਲਤਾਅਹੋ॥ ਤੈਸੇਤੂਤਿਸਨਰਕੇਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਮੇ
ਕਿਰਿਆਜੁਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ ਬਿਪਰਜਾਦਿਸੁਹੈ॥ ਤਿਸਨਹਕੇਰੀ॥ ਸਿਖਿਆਰਖੁਤੂਏਉਰਿਮੇਰੀ
੬੩੩॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜੇਤਨਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਯਅਧੀਨਬੀਰਾਰਾ॥ ਸੋਭੂਜਾਨਹੈਏ
ਕਾਰਾ॥ ਸੁਇਛੰਨਿਰਿਛੰਨਪਰਿਛੰਨਾ॥ ਹਾਰਾ॥ ੬੩੩॥ ਤਿਸਅਨਸਾਰਤਿਦਾਹੀਓਏ॥ ਗਿਆਨਵਾ
ਸਤਵਆਤਮਜੇਵੇ॥ ਸੁਪਰਅਪਨਾਆਪਿਨਿਹਾਰਿ॥ ਜਿਉਤਨਅੰਗਸਰੀਰਬਿਚਾਰਾ॥
੬੩੪॥ ਜੈਸੇਏਕਹਾਥਹੋਇਦੁਖੀ॥ ਦੂਸਰੇਸਿਉਬਾਂਧੋ॥ ਦੁਖੀ॥ ਤਨਮੋਬਿਆਪਕਤਨੀ
ਪਛਨਾ॥ ਅੰਗਭੇਦਤੈਭੇਦਨਜਾਨਾ॥ ੬੩੫॥ ਅੰਗਤੰਗਮੇਰੇਤਨਹੇਰਾ॥ ਦਵੇਤਾਪਤੀਦੋਸ
ਨਾਟੇਰਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਤੇਨਕੁਆਤਿਹਿਮਾਨੇ॥ ਸੋਇਕਆਤਮਾਦੇਵਪਵਾਨੇ॥ ਤਾਮੇਸੁਣਤੂਅੰ
ਰਪਧਰਾ॥ ਪਰਿਨਿਮਿਤ੍ਰਿਤਿਹਿਕਿਰਿਆਨਿਹਾਰਿ॥ ਜੈਸੇਕਿਸੀ॥ ਰਸਕੇਵੇਖਾ॥ ਰਜੂਮੇਸਰ

ਪਭਰਾਤਾਪੇਖਾ॥ ੬੩੭॥ ਰਜੂਗਿਆਤਾਨਰਹੈਜੋਇ॥ ਵੀਪਕਆਇਕਿ॥ ਮਾਕਰਿਸੋਇ
॥ ਤਾਕੋਰਜਕੀਰਜਿਚਿਖਵੇ॥ ਤਾਕੇਤੁਲਿਚਿ॥ ਨਸੋਪਾਵੇ॥ ਤਨਿਮੇਭਵਨਜਾਤੀਹੋਰ॥
ਵਵੈਤਾਪਤੀਵੈਸਨਟੇਰਾ॥ ਚੇਤੰਨੁਵਸਤੁਤਿਉਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਗਿਆਨਆਗਿਆਨਮੇਰੁਲ
ਪਛੁਨਾ॥ ੬੩੮॥ ਪੂਰਬਾਗਿਆਨਕਿਰਿਯਾਹੈਜੋਇ॥ ਸੋਨਮਿਤਹੈਭਾਖੀਸੋਇ॥ ਵਿਗਿ
ਯਾਨਵਿਖੇਸੁਭਾਵਕਜਾਨਾ॥ ਤਾਂਮੇਕਿਰਿਯਾਕੋਈਨਮਾਨਾ॥ ੬੪੦॥ ਜਥਾਰਥਾਦ੍ਰਿਸੁਭਈ
ਹੈਜਿਸਕੋ॥ ਕਰਤਾਕਰਮਅੰ॥ ਪਾਤਿਤਿਸਕੋ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਰੀਥਭੈਰਹਿਤਾ॥ ਆਗਿ
ਯਾਨੀਜਾਨਤੁਤਿਨਕੇਜਹਤਾ॥ ੬੪੧॥ ਬਨਚਰਪੂਰਸਾਦ੍ਰਿਸੁ॥ ਤਿਨਿਹਾਰਿ॥ ਸੁਵਿ
ਅਬਰੀਥਭੈਕਹਾਬੀਚਾਰਾ॥ ਸੀਸੇਕਰਮਰੀਥਤੁਜਾਨਾ॥ ਹੋਕਰਗਰੀਥਤੀਸਕੀਮਾਨਾ॥ ੬੪੨
॥ ਸੀਸੇਨਾਮਤੁਤਾਕਾ॥ ਖਾ॥ ਉਭੇਵਿਖੇਜੋਹੋਵੇਪੇਖਾ॥ ਆਤਮਵੇਹਕਦੇਹਨਿਯਾਰਾ॥ ਜੜ

ਚੇਤਨ ਨਹਿ ਜਾਇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੬੪੩ ॥ ਸੀਸੇ ਗੰਥ ਪੈਤਾ ਕਾਨਾ ਮਾ ਕਰਮ ਰੀਥ ਅਥਿ ਸੁਣਤ ਜਿਕਾ
 ਮਾ ਤੈਪ ਕਾਰਜੇ ਕਰਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਮਾਨੇ ॥ ੬੪੪ ॥ ਅਕਰਤਾ ਅਭੁਗਤਾ ਹੋਏ
 ਜਾਨਾ ਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਲੇਵੇ ਮਾਨਾ ਕਰਮ ਰੀਥ ਤੂ ਇਸ ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਦੇਹੋ ਹੀ ਹੀ ਕੁਝੋ ਪੇਖਾ ॥ ੬੪੫ ॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤ ਤਿਧਾ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ॥ ਹਤ ਨਿਰਲੇਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕੋਲ ਮੁਰਗਾਈ ਨਿਆਈ ਦੇਖਾ ॥ ਜ
 ਲਮੇ ਗਹਿਤ ਨਿਲੇਪ ਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੬੪੬ ॥ ਭੋਭੁਗਵਨ ਅਬ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈਯੋ ॥ ਚੇਤਨ ਸਕਤਾ ਅ
 ਗਿਆਨ ਸੋ ਗਾਈਏ ॥ ਚੇਤਨ ਅਸ੍ਰੋ ॥ ਜਿਉ ਸੋ ਰਹੇ ॥ ਚੈਤਨ ਕੇ ਅਵਰਤੀ ਅਹੇ ॥ ੬੪੭ ॥ ਭੋ ਸਿਖ
 ਸੁਣਾਵਿ ਸੁੰਤ ਬਤਾਊ ॥ ਸੁਆਸੇ ਸੁਾਵਿਛੋ ਪਵਸਾਊ ॥ ਆਗਾਰ ਗਾਭਿ ਮੇਤ ਮਜਿਉ ਪੇਖਾ ॥ ਅਗੁੰ
 ਰ ਗਾਭੁ ਸੋ ਅਵਰਤਿ ਦੇਖਾ ॥ ੬੪੮ ॥ ਦਸ ਮਾ ਪੁਰਸਕੀ ਨਿਆਈ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਥਾ ਸਰੇ ਤਿਸ ਦਰੇ
 ਪਛਾਨ ॥ ਪਰ ਚੀਨ ਅਬਿ ਸੁਣਤਿ ਸਕਥਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਿਸ ਲਖ ਚੇਤਨ ਤੁਥਾ ॥ ੬੪੯ ॥ ਦਸ ਕੋ

ਰੀਮਿਲਗਾਮਸਧਾਏ। ਰਸਿਤੇਕਾਈਖੇਤਰੁਲਾਏ। ਤਤੇਨਿਕਸਸੁ। ਰਿਨੇਦਵਨੇ। ਨੌਗਿਨਿ
 ਦਸਵਾਮੁਆਮਾਨੇ। ੬੫੦। ਕਾਹੀਕੋਲਪਜੀਗਲਅਪਾਰਾ। ਭੁਲੇਸੇ। ਆਗਿਆਨਨਿਹਾਰ
 ਜਥਾਰਥਮੁਇਯਾਜੋਗਿਨਿਕਰਿਆਪਿਤਾ। ਅਵਰਣਜਾਣਸੁਦੋਬਿਦਿਭਾਪਤਾ। ੬੫੧
 ੧। ਅਸਤਾਪਦਅਭਾਂਨਾਪਦਾ। ਅਵਰਿਆਲੇਸੋਦੁਖਅਗਾਦਾ। ਵਖੇਪਜਾਨਤੂਤਾਕੰ
 ਨਾਂਮ। ਸੁਣਅਬਕਥਾਪੁਰਸਨਿਸਕਾਂਮਾ। ੬੫੨। ਤੁਕੋਹਰਿਨੇਦੀਆਮਿਲਾਇ। ਮਿਲ
 ਸੋਪੁਛਤਤਿਸਪੇਭਾਇ। ਹਮਰਾਦਸਮਿਪੁਰਸਸੀਜੋਇ। ਕਹੋਕਹੂਜੇਗੁਠਹੋਇ। ੬੫੩
 ਤਬਤਿਸਰਾਸੋਹੋਰੇਭਾਈ। ਤਿਸਕੀਚਿਤਾਕੋਰਨਰਾਈ। ਤਬਤਿਨਕੋਭਯੋਪਰੇਖਾਗਿ
 ਨਾਦੇਖਸਤਿਏਹਕਹੇਪੁਮਾਨਾ। ੬੫੪। ਤਬਤਾਕੋਸੋਹੋਇਅਧੀਨਾ। ਕਹੇਦਿਖਾਵੇਹਮੇਪ
 ਧੀਨਾ। ਤਬਤਿਨਕਰਿਆਸੋਗਿਨਿਭਾਇ। ਨੌਗਿਨਿਦਸਵਾਦੀਆਬਤਾਇ। ੬੫੫

॥ ਤਬ ਤਿਸਭੁ ਇਥਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਗਿਆਨਾ ਦਸਵਾ ਮੈਨ ਹੀ ਮੁਖੁ ਤੇ ਅਨਾ ਸੋ ਕਨਾ ਸਤਾ ਕਾ ਹੋਗਾਇ
ਆ ਦਸਵਾ ਅਪਿ ਸੁਜਾਨਤੁ ਭਾਇਓ ॥ ੬੫੬ ॥ ਤੈਸੇ ਚੇਤਨ ਕੇ ਤੂ ਜਾਣਾ ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਛਾਯੀ
ਪਛਾਣਾ ॥ ਇਹਾਇ ਛਾਉ ਪਜੀਲ ਪਤੂ ਬੀਰਾ ਤਾਤੇ ਭਾਇਆ ਸੁਸਰਬ ਸਰੀਰਾ ॥ ੬੫੭ ॥ ਵੇਦਿ
ਭਾਰਤਾ ਕੇ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਆਇਯਾ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਮਾਨਸੋ ਕਹੋ ॥ ਮਾਇਯਾ ਅਭਾਸਲ ਪਚੇਤ
ਨਈਸਾ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਅਭਾਸ ਚਿਦਜਾਨ ਸੋ ਅਨੀਸਾ ॥ ੬੫੮ ॥ ਬੇਗਸਕਤਿ ਨਿਉ ਪਉ
ਨ ਮੇਵੇ ਪਾਦਾ ਹਕ ਸਕਤਿ ਅਗਨ ਮੇਧੇ ਪਾ ॥ ਚਿਕਣਿਤਾ ਸਕਤਿ ਨਿਯੁ ਛਿਤਿ ਦੁਸਾਹੀ ॥ ਅ
ਗਿਆਨ ਸਕਿਤ ਭਿਯੁ ਚੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ੬੫੯ ॥ ਭਾਕਾ ਭਾਗਾ ਅਵਿਦਿਆ ਜੋਈ ॥ ਤਾਸੀ ਗਸਟ
ਮਿਲ ਭੂਲਾ ਸੋਈ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਮਭੂਇ ਸਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਅਵਰਣ ਰੂਪ ਏਕੁ ਬਿਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥
੬੬੦ ॥ ਤਕਾ ਕਾਰਜ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਵਿਖੋ ਪਜਾਨਤੂ ਨਿਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ਜਪੁਤਪ ਸੀਜ ਮਬਹੁਤ ਪੁ

ਕਾਰਾ ਕਿਰੇ ਨਿਸਕਾਂ ਮਾਇਕਾਇਛਾਧਾਰਾ॥ ੬੬੧॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੁਕੁਤੀ ਕੋ ਰਿਏ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ॥ ਤੁ
ਕੋ ਜੋਇ॥ ਈਸਾ ਦਿਯਾ ਲਗਾਰ ਮੂਰਤੀ ਧਾਰਾ॥ ਤੁਸੇ ਕਹੇ ਸੋਏ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੬੬੨॥ ਸਤਿ ਚਿਤਾ
ਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਲਖ ਤੂ ਜੋਈ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਪਾਂਚਾ ਮਗਨ ਕਿਉ ਸਾਧੋ॥ ਜੋਹੀ ਸੋ
ਹੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੋ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਮਨੰਦ ਵਪੁ ਤੂ ਜਾਨਾ॥ ਅਸਤਿ ਜੜ੍ਹ ਦੁਖ ਦੇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਛਾਨਾ॥
ਤੂ ਸਾਖੀ ਏਸਾਖ ਹੋ ਦੇਖਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੂ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੀ ਪੇਖਾ॥ ੬੬੩॥ ਤੂ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਪਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਰੂਪ ਤੂ ਹੋ ਅਨਿਆਸਾ॥ ਤੂ ਉਸੇ ਖੇਸੇ ਜਾਨਤ ਕੁਇਆ॥ ਹੋ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰਕ
ਹਿਆ॥ ੬੬੪॥ ਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਏਭੋ ਸਿਖ ਜਾਨਾ॥ ਸੀਸਾਤਿ ਸਕਾਰਿ ਮਾਨ ਹਮਾਨਾ॥ ਸਤਿ
ਰਤ ਕੋ ਪੁਨਾਜ ਛਾਵੇ॥ ਅਨਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਲਖਾਵੇ॥ ਤਤ ਮੰਸੀ ਮਹਾਵਾਕ ਕੋ ਅਰਥਾ॥
ਅਖੰਡ ਸਮੁਦ੍ਰਿਸ਼ ਹਰੇ ਅਨਰਥਾ॥ ਅਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਤੂ ਇਸ ਕੋ ਜਾਨਾ॥ ਸੋਕ ਨਾਸ ਸਭਿ ਤਿ

ਸਤਿਆਨਾ॥ ੬੬੭॥ ਨਰਿਕਸਤਿਪਤਿਹਿਰਿਦੇਪਾਵੇ॥ ਸੁਣਜੋਅਨਭਵਸੁਣੀਅਲਾਵੇ॥ ਦੇ
ਸਕਾਲਵਸਤਨਹੀਭੇਦਾ॥ ਪੂਰਨਮੈਕਹੁਭਯੋਪਰਛੇਦਾ॥ ੬੬੮॥ ਅਨਾਤਮਆਤਮਕਾਕੋਦੇਇ
॥ ਵਸਤਏਕਮੈਭੇਦਨਾਕੋਇ॥ ਦੂਰਨਿਕਟਿਬਾਹਰਅਰਅੰਤਾ॥ ਬੇਤਨਏਕਅਖੰਡਨਿ
੬੬੯॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਵਿਖੇਗੁਰਾਅਖੋ॥ ਅਵਸਥਾਕਿਆਰੂਪੁਸੁਭਾਖੋ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਵਿ
ਖੋਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਅਵਸਥਾਭੇਦਰੂਪਪਛਾਨਾ॥ ੬੭੦॥ ਜਾਗਤੁਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤਿਤੀਨਾ॥ ਤੁਰੀਆ
ਮਧਭੁਣੀਲਯੋਲੀਨਾ॥ ਤੁਰੀਯਾਕਰਕੇਏਸਭਭਾਸੇ॥ ਜੋਬੀਜਮੈਬਟਅਭਾਸੇ॥ ੬੭੧॥ ਬੀਜ
ਬਿਨਾਜੇਸੇਬਟਨਹੀ॥ ਬੀਜਸਭੀਹੈਬਟਤਾਮਾਹੀ॥ ਸਤਾਬੀਜਬੀਜਜਬਜਾਨੀ॥ ਬਟਰੂਪਕ
ਹਕਰੇਬਖਾਨੀ॥ ੬੭੨॥ ਆਪਨਪੋਭੂਲਬੀਜਬਟਖੋਜੇ॥ ਖੋਜਨਾਪਾਵੇ॥ ਆਵਤਰੇਜੇ॥ ਉਲ
ਟਬੀਜਆਪਨਪੋਪਾਵੇ॥ ਆਪਮਾਝੁਸੋਬਟਤਾਆਵੇ॥ ੬੭੩॥ ਬਟਤਾਤਾਂਹਭੁਣੀਕਛੁਨਾਂਹੀ

ਭਈਹੁਵੇਤਾਭਾਸੇਮਾਹੀ॥ ਬੀਜਮਾਝਬੀਜਹੀਭਾਸੇ॥ ਏਕਬੀਜਹੀਬੀਜਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੬੧॥
 ਤੁਭੇਐਰਕਛੂਨਹਿਕਹੀਯੋ॥ ਤੁਰੀਯਾਤੀਤਨਾਮਸੇਲਹੀਏ॥ ਤੁਰੀਆਤੀਤੁਤੁਰੀਯਾ
 ਕੁਜਾਨਾ॥ ਤੁਭੇਤੁਰੀਆਭੇਦਨਆਨਾ॥ ੬੧੫॥ ਤੀਨੋਗਣੀਏਕਹੋਰਹੀ॥ ਏਕਏਕਜਿਨਅਨਭ
 ਵਲਹੀ॥ ਅਨਭਵਮੇਕਛੂਭੇਦਨਆਨਾ॥ ਤੁਭੇਤੁਰੀਆਤੀਤਬਖਾਨਾ॥ ੬੧੬॥ ਐਸੇਅਨਭਵ
 ਗਿਆਨੀਦੇਖਾ॥ ਸੋਸਰੂਪਹੈਨਿਰਵਿਸੇਸਾ॥ ਸਿਖਜਬਐਸਾਅਨਭਵਲਹੀਯੋ॥ ਗੁਰਸਿਖਏ
 ਕਤਬੀਹੋਰਹਿਯੋ॥ ੬੧੭॥ ਏ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੀਏਕਤਾਮਹਾਂਵਾਕਕਹਿਸੋਇ॥ ਤੁਹਿਬਿਚ
 ਰਜੇਓਰਧਰੇਅਭੇਦਪ੍ਰਮਾਤੁਹਿਹੋਇ॥ ੬੧੮॥ ਪਰਮਾਕਰਣਪਰਮਾਏਕੋਕਹੋਨਾਮਪ੍ਰਭੂ
 ਤਿਨਕੋਬਿਸੇਆਬਿਸੇਜਿਉਮੇਓਰਧਰੇਅਨੂਪਾ॥ ੬੧੯॥ ਇਦ੍ਰੀਵਿਸ਼ਵਸਬਕਾਦਿਕਜਾਣ
 ਤਿਨਕੋਗਾਹਕਪਤਖਪਛਾਣਾ॥ ਧੂਮਾਚਿਹਨਅਗਨੀਓਨਾਯਨਾ॥ ਅਨੂਮਿਤੀਕਰਨਅਨੂਮਾ

ਨਜੁਜਾਨਾ ॥ ੬੮੦ ॥ ਐਸਾ ਸਦਰ ਸਗਵਾ ਜੇ ਲੋਛਾ ਉਪਮਿਤੀ ਕਰਨ ਉਪਮਾਨ ਪਤਛਾ ਕਾਰਜ ਦੁ
ਯਾਰ ਕਾਰਨ ਗਯਾਨਾ ਕਰਨ ਅਰਥ ਪਤਿ ਅਰਥ ਪਤਿ ਜਾਨਾ ਸਾਬਦ ਗਿਆਨ ਕਰਨ ਜੇ
ਅਹੋ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੋ ਸਾ ਸਤ ਕਹੇ ਅਨ ਉਪਲੱਧੀ ਕਰਨ ਜੇ ਹੋਵੇ ॥ ਅਭਾਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜਾ
ਤੂ ਸੋਇ ॥ ੬੮੨ ॥ ਇਵੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਅਤਮ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਤਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਵਿਸੋਇ ਉਸੋਇ ॥ ਨਰ
ਖੁਨ ਪ੍ਰਾਣੇ ॥ ਨ ਸੋ ਤਿਨ ਰਸਨਾ ਅਤਮ ਕੋ ਕੁਣੀ ਚਿਹਨ ਨਾ ਦੇਖਾ ॥ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਵਿਖੇਇ
ਯੁਪੇਖਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰਥ ਰਨ ਜਾਤ ਅਰਥ ਪਤਿ ਨਹੀ ਨਿਜਿਹਾ ॥ ਰੂਪ ਨਰੇਖ ਨਰੀਗਾ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿ
ਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪੁਰੁ ਤਿਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹੋ ਵਤ ਸੋ ਪ੍ਰਸਿੰਨਾ ॥ ਚੇਤਨ ਸਮ ਚੇਤਨ ਨ
ਹਿ ਅਨਾ ॥ ਇਉਂ ਉਪਮਾਨ ਅਵਿਖੇ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੁਧ ਜੇ ਵਡ ਮੇਨਾ ਹਿਕੋ ਸਕੁ ਜਾ ॥ ਭਿਠਾ ਹੀ ਦਾ ਜੋ ਜਾ
ਨੋ ਸੋਛ ਕਿਰਹੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਰਥ ਖੰਡਾ ॥ ਤਹਿ ਕਾਰਜ ਕਾਰਨ ਭੇਦ ਨ ਕੋਇ ॥ ਇਯੁ ਅਰਥਾ ਪ

ਤਿਆਵੇਸੇਹੈਸੋਇ॥੬੬੪॥ ਨਨਰੋਧੋਨਚਉਤਪੜਨਬੀਧੋਨਚਸਾਧਕਾ॥ ਮੁਖੀਰਨਈਵਮੁਕਤ
 ਇਤਏਖਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਇਤੀਸ੍ਰੁਤੀ॥ ਨਇਤੀਨਇਤੀਸ੍ਰੁਤੀਬਖਾਨੇ॥ ਸਬਦਪ੍ਰਮਾਣਅਵਿਖੇਇਉ
 ਜਾਨੇ॥ ਯਾਹਿਨਹਿਯਾਹਿਨਹਿਯਾਹਿਨਹਿਹੋਈ॥ ਯਾਤੇਪਰੇਸਤਿਹੈਸੋਈ॥ ੬੬੫॥ ਪ੍ਰਾਗਅਭਾਵਨ
 ਅਨਭਵਸਾਖੀ॥ ਅਵਿਖੇਅਭਾਵਪ੍ਰਮਾਣਇਉਆਖੀ॥ ਜੋਤਵਾਰਾਨਿਵਰਤਿਤੇਅਪਾਪਯਮਨਸਾ
 ਸਹਾ॥ ਖਟਪ੍ਰਮਾਣਵਿਖੇਇਉਜਾਨਾ॥ ਬਿਧਮੁਖਕਹੋਸੋਸਿਖਪਛਾਨ॥ ੬੬੬॥ ਅਸਿਤਭਾਂਤਪ੍ਰਿਯਆ
 ਤਮਲੋਛਾ॥ ਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਵਿਖੇਪ੍ਰਤੱਛਾ॥ ਹੇਨੇਤੋਮੇਰਿਹੋਇਹੁਵਿਸੁਸੈਸਾਰਜੋਤੁਮਦੇਖਦੇਹੋਇ
 ਇਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆ॥ ੬੬੭॥ ੨੦॥ ਨਾਮਰੂਪਸਭਾਅਤਮਾਰੂਪ
 ਪਿਜਾਨਿਓਗਿਆਨਾ॥ ਬਾਦਸਮਾਨਾਧਿਕਰਣਕਰਿਏਕਤਾਤਾਂਹਿਪਛਾਨ॥ ੬੬੮॥ ਚੋਪਈਅ
 ਨਚਛੁਆਵਿਕਜਹਿ॥ ਰਿਗਿਯਾਨਾਉਨਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣ॥ ਵਿਖੇਪਛਾਨਾਏਕੋਦੇਵः ਸਰਬਰੂ

ਇਉਸਾਨਾਜਰਿਕੋਦੇਵਸੇ॥ ਭਾਧਗਰੇ॥ ਜਰਿਕੋਦਾਨਿਸਾ॥ ਦੋਸਿਕਹੋ॥ ੬੬੯॥ ਜਹਕੋਸੁਅੰਦ
 ਵਜਾਨਤਸੋਇ॥ ਨਿਸਚੇਬ੍ਰਹਮਾਗੀਨਪਾਨਸੋਇ॥ ਨਭਵਤਸ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਕਾਸਾਨਾਉਪਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣ
 ਇਉਦੇਖੋ॥ ੨੦॥

ਤੇਖੁਗੁਰੂਹਸਰਬਾਬਿਯਾਪਿਸਰਬਭੂਤਅੰਤਰਮਾਤਮਾਜਹਿਕਾਰਜਇਹਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸੇਅਰ
 ਥਾਪਤਿਦਿਸੇਸੋਭਾਸੇਸਰਬਾਸਿਸਾਟਿਕਾਕਰਤਾਸ੍ਵਾਮੀਸਰਬਭੂਤਮਾਦੇਅਨਗਾਮੀ॥੨੦੧॥
 ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਜੋਸਾਸਤਕਹੋਸਬਦਿਪ੍ਰਮਾਣੁਦਿਖੋਇਉਅਹੋਸਰਬੰਪੁਲਇਦੇਬ੍ਰਹਮਾਖੁਰਾ
 ਵਸਰਬਕਾਜੋਪਛਾਨੋਦਿਖੋਅਗੁਵਬਥੇਕੀਜਾਨੋ॥੨੦੨॥ਏਕੰਨਚੈਤਤਦੁਤੀਯੀਕੁਤਸਯਾ
 ਤਾਦੋ॥ਏਕਕਹੂਤੋਬਨੇਨਹਿਦੋਕਹੂਕਹਿਭਾਇਪੂਰਨਰੂਪਬਿਹਾਇਸੀਘਟਮਟਕਹਿਓਨਜਾ
 ਇ॥੨੦੩॥ਹੋਸਤਿਗੁਰਅਬਮੋਹਜਣਾਵੋਅਸਟਾਂਗਜੋਗਾਮਠਅੰਗਬਤਾਵੋਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਕਹੈ
 ਯਮਜਾਨਾਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਕਾਨੇਮਪਛਾਨਾ॥੨੦੪॥ਆਸਣਲਖੋਚਉਗਾਸੀਬੀਰਾਜਰੁਮੇਸਿਸੁਸਿ
 ਧਿਸੋਧੀਗਾਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਭੇਦਉਭੇਲਖਪ੍ਰਿਤਅਹਾਰਾਧਾਰਨਾਏਕਧਿਆਨਇ
 ਕਜਨਾਸਮਾਧੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਪਛਾਨਾਸੁਣਅਬਾਇਨਕੇਰੂਪਬੀਚਾਰਾਸਿਖਸੋਭੂਉਰਅੰਤਰ

ਧਾਰੇ॥ ੧੦੬॥ ਕਾਇਕ ਬਾਇਕ ਮਨ ਕਰ ਜਾਨਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਤਨ ਹਧਾਨਾ ਅਹਿੰਸਾ ਨਾਮਾਇ
ਸਕਾਤੂ ਜਾਨਾ ਯਮ ਕਾਰੋ ਏਕ ਸੁਖ ਦਾਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਅਸਟ ਭੁਤ ਜੇ ਮੇਥਨਾ ਤਿਯਾਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ
ਸੇਵਤੀ ਅਭਾਗਾ ਇਸਤੀ ਸਵਣਾ ਸਿਮਰਨ ਜਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਚਿਤ ਵਨਤ ਬਾਪ ਛਾਨਾ॥ ੧੦੮॥
ਬਾਤ ਅਕੀਤ ਸੰਕਲਪ ਤਿਸ ਜੋਇ ਪ੍ਰਭਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਸਾਇ ਹੋਇਆ ਅਨਿਤ ਸੰਭਾਖਨ ਤੇਜੇ
ਗਹਿਤਾ ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਸੋਤੀ ਸਰਾ ਕਹਤਾ॥ ੧੦੯॥ ਅਸਿ ਤੇ ਨਾਮ ਚਤੁਰ ਬੇਜਾਨਾ ਤਨ ਮਨ ਹੋਇ ਅ
ਚੋਰ ਪਛਾਨਾ ਧਨ ਸੰਗ ਹਟੋ ਹੋਣਾ ਗਹਿਤਾ ਅਪ੍ਰਗ੍ਰਹ ਸੋਪੰਚਮ ਕਹਿਤਾ॥ ੧੧੦॥ ਸੋਚ ਦੁਧਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਹੋਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਬਾਹਰਿ ਇਕ ਗਾਈ ਅੰਤਰਿ ਕੀਤੂ ਯਮ ਕਾਰਿ ਜਾਨਾ ਜਲ ਮਿਤ ਕਾਕ
ਰ ਬਾਹਰ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੧੧॥ ਨੇਮ ਅੰਗ ਏਹ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਖਾ ਜਥਾ ਲਾਭ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੀਤੋ ਖਦੂ ਸਰਾ
ਤਿਸ ਕਾਭਾਈ ਕਾਰਿ ਸਭ ਧਾਰਨ ਲਖ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ੧੧੨॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪਲੋਭ ਕਾ ਜਾਨਾ ਅੰਤ ਉਪ

ਜੇਬੇਗਪਛਾਨਾ ਤਾਕੋਗੈਕਰਨਾਤਪਦੇਖਾ ਤੀਸਰਅੰਗਨੇਮਸੋਪੇਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬੇਦਅਧੇਨਕਰੇਮਨ
ਲਾਇ ਚਤੁਰਥਅੰਗਨੇਮਸੁਧਿਆਇ ਈਸਰਪ੍ਰਣਾਧਾਨਜੇਦੇਖਾ ਪੰਚਮਅੰਗਨੇਮਸੋਪੇਖਾ ॥
੧੧੪ ॥ ਉਸਤਤਿਈਸਜਪਨਿਮਸਜੋਕਾਰਾ ਸਰੂਪਤੂਤਾਕਾਇਹੀਨਿਹਾਰਾ ਆਸਣਚੁਰਾਸੀਪੇਰੂ
ਜਾਣਾ ਸਿਰੋਮਣਸਭਮੇਸਿਧਾਛਾਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਾਂਵਪਾਦਕੋਗਹਿਕਰਿਬੀਰਾ ਸੀਵਨਮਧਲ
ਗਾਵੇਧੀਰਾ ਦਹਨਪਾਦਭੋਹਿਉਪਰਧਰੇ ਭੰਡਨਿਆਇਤਨਸੂਦਾਕਰੇ ਨਾਸਿਕਾਅਗਰਤਿਕੁਟੀਰੇ
ਰੇ ਸਿਧਾਆਸਣਏਭਾਖਯੋਤੇਰੇ ਪ੍ਰਣਯਾਮਕੀਸੁਣਤੂਰੀਤੀ ਚਹੇਸੁਭਿਰਮੇਕਰਿਕੇਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੧੧੬ ॥
ਦੁਵਾਦਸਿਮਾਤੂਰਕਰੇ ਬਾਂਵੇਸੁਰਮੇਸਾਸਤਰੇ ਪੈੜਸਮਾਤਕੁੰਭਕਰਾਖੇ ਦਵਾਦਸਰੇਚਕਰ
ਨਸੁਭਾਖੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਪ੍ਰਣਯਾਮਮੰਦਏਹਜਾਨਾ ਮਧਮਦੁਗਣਸੋਕੀਆਬਾਨਾ ਤਿਗੁਣਸੋਉਤ
ਮਨਖਲੋਬੀਰਾ ਸਾਗੁਭਅਗੁਭਜੁਗਭੇਦਸੁਧੀਰਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸਾਗੁਭਤੀਨਾਇਕੀਏਬਖਾਨਾ ਬਿ

ਨਸਬਦਅਗੁਰਸੁਏਕੋਜਾਨਾਮਿਤਮਨਜਲਕਾਖਾਣਾਜੋਇਤਨਕਾਪਿਤਮਹਾਰਹੈਸੋਇ॥੨੦॥
ਅਨਇਤੀਕੋਕਰੇਨਰੋਧਾਸੁਗਕਾਪਿਤਮਹਾਰਹੈਸੋਧਾਏਕਵਸਤਮੇਚਿਤਲਗਾਵੇ॥ਨਿਗੁਣ
ਸੁਗੁਣਜੋਛਾਸਤੁਗਾਵੇ॥ਨਾਮਧਾਰਨਤਾਕਾਭਾਈ॥ਲਖਆਬਿਧਿਯਨਕਹੋਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿ
ਧਾਨਬਿਨਜਬਏਕਮੋਹੋਇ॥ਬਿਤਪ੍ਰਵਾ^ਤਧਿਆਨਲਖਸੋਇ॥੨੨॥ਸਮਾਧੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਸੁਹਈ
ਏ॥ਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਸੁਪ੍ਰਿਥਮੇਕਹੀਏ॥ਅਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਦੂਸਰੀਜਾਨਾ॥ਰੂਪਆਬਿਤਿਨਕਾਕਰੋਬਖਾ
ਨਾ॥੨੩॥ਗਿਯਾਤਾਗਿਯਾਨਭੋਹੈਜੋਇ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਭੇਦਬ੍ਰਹਮਲਖਸੋਇ॥ਸੀਪਰਗਿਯਾਤ
ਸਮਾਧਏਜਾਨਾ॥ਸਾਵਕਲਪਦੁਤੀਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੨੪॥ਅਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਸਮਾਧਸੋਦੇਖਾ॥ਤ੍ਰਿਕੁ
ਟੀਭੇਦਬਿਨਬ੍ਰਹਮਸੁਪੇਖਾ॥ਸਾਵਕਲਪਲਖਸਾਸਨਤਾਕਾ॥ਨਿਰਵਕਲਪਲਖਫਲੁਏਵਾਂ
ਕਾ॥੨੫॥ਗਿਆਨਜੋਗਕੋਜੋਅਠਸੰਗਾ॥ਸੁਣਿਅਬਸਿਖਸੋਹੋਨਸੰਗਾ॥ਸਰਬਜਗਤਕੋ

ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਗ ਇਹ ਜਮਤਿ ਸਜਾਣਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਦੇਖਾ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ ਬਸੇਖਾ ਨੇਮ ਅੰਗ ਏਹੁ ਸਰਵਾਂ ਕਾ ਆਸਣ ਸੁਣ ਅੰਗਤ ਸਰਤਾ ਕਾ ॥ ੧੨੭ ॥
ਇਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੇ ਇਸ ਬਿਤਰਹੇ ॥ ਊਠਤ ਚਲਤ ਪੜਤਿ ਜਹ ਬਹੇ ॥ ਸਬ ਦਿਆਵਿ ਬਿਸੇ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥
ਆਤਮ ਰੂਪ ਸੋਰਿ ਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚਿਤ ਕੋ ਵਸ ਕਰਨਾ ਜੋਈ ॥ ਪ੍ਰਤ ਅਹਾਰ ਚਤੁਰਥ ਭੁਹੇ
ਈ ॥ ਸੁਖ ਮਥੁਲਾ ਸੁਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਾ ॥ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਪੇਖਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਬ ਇਸ ਬਿ
ਤਰਹੇ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਕਹੇ ॥ ਜਗਮਿ ਬਿਯਾਲਖ ਕਰੇ ਨਿਖੇਦਾ ॥ ਰੇ ਚਕ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਬੇਦਾ ॥
੧੩੦ ॥ ਪ੍ਰਚਮ ਅੰਗ ਏਹਿ ਸਕਾ ਜਾਣਾ ॥ ਖਸਟ ਮਧਾਰਨ ਕਰੇ ਬਖਾਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹਾਂ ਏ ਮਨ ਚਲ ਜਾ
ਵੇ ॥ ਧਾਰਨ ਇਹੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਾ ਦੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਬ ਹੋਇ ਪ੍ਰਯਾਨ ॥ ਸਪਤਮਾ ਧਿਯਾਨ
ਏਸਾ ॥ ਭੁਲਾ ਛਕਾ ਮੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਨ ਮੁਝ ਤੇ ਅੰਨਾ ॥ ਸਮਾਧਿ ਭੁਈ ਜਿਸ ਲਖ ਸੋਧੀਨਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜਗ

ਤਾਕਾਰਬਿਤਜਥੇਗਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਾਰਸੁਥਿਰਹੋਰਹੀ॥ ਨਿਮਕਪੂਤਰੀਜਲਮੇਜੋਜੋ॥ ਨੀਰਅ
ਕਾਰਜਨਜੁਤੈਜੋ॥ ੧੩੩॥ ਅਸਤੀਭਾਂਤੀਪ੍ਰੇਕੇਮਾਹੀ॥ ਤਦਾਕਾਰਬਿਤਲੋਹੋਜਾਹੀ॥ ਨਿਰਵਕਲ
ਪਏਫਲਲਖਤਾਕਾ॥ ਪੁਛੋਪੁਛੋਹੋਨਿਬਾਂਕਾ॥ ੧੩੪॥ ਹੋਸਤਿਗੁਰਅਬਮੁਹਿਬਤਈਏ॥
ਅਗਿਯਨਰੂਮਰੂਪਲਖਈਏ॥ ਮਿਥਿਅਹੋਏਤੇਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਮਾਇਯਾਨਾਮਤਿਸਕਰੇਬਖਨ
੧੩੫॥ ਭੋਤਕਭੂਤਸਭਕਰਤਾਦੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਨਾਮਤਾਂਹਿਤੇਪੇਖਾ॥ ਕ੍ਰਿਤੀਕਛੁਨਾਦੇਖਯੇਜਬਤ
ਹਿ॥ ਅਬਅਕ੍ਰਿਤਨਾਮਕਹਿਤੁਬਤਹਿ॥ ਅਦਰਨਕਰਨੇਤੇਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਅਗਿਯਾਨਨਾਮਤਿ
ਸਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ ਵਿਯਕਤੀਤਿਸਕੀਦੇਖਯੇਨਾਹਿ॥ ਅਵਿਕਤਿਨਾਮਕਿਯੇਤਿਸਤਾਂਹਿ॥ ੧੩੬॥
ਸਭਜਗਕਰਤਾਸੋਈਅਧਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਨਾਮਤਿਸਕਹੇਉਦਾਰਾ॥ ਬਿਨਾਗਾਨਤੇਨਾਸਨਾਹੇ
ਇ॥ ਅਛੁਗਇਸਤੇਭਾਖਤੁਜੋਇ॥ ੧੩੭॥ ਪ੍ਰੰਨਪਾਪਫਲਤਿਸਸੈਦੇਖਾ॥ ਖੇਤ੍ਰਨਾਮਾਇਸੋਹੀ

ਤੇਪੇਖਾ ਅਜਨਮਹੋਏਤੇਪਹਿਚਾਨਾ ਅਜਾਨਾਮਤਿਸਕਰੇਬਖਾਨਾ ਪਰਤੇਪੈਪ੍ਰਕਾਸਕਸੋਇ
॥ ਤਮਤਿਸਨਾਮਇਜੀਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਵਿਦਮਾਨਹੋਏਤੇਦੇਖਾ ਅਵਿਦਿਆਨਾਮਕਹੇਤਿਸਪੇਖਾ ॥ ੭੪੦ ॥
॥ ਸਰਬਕਾਰਜਕੇਪ੍ਰਥਮੇਹਈਏ ॥ ਮਹਾਮਾਇਆਇਸਤੇਕਹੀਏ ॥ ਚੇਤਨਾਕਿਸੀਦੇਸਮੇਦੇਖਾ ॥
ਸਕਤੀਇਸਤੇਭਾਖਤਪੇਖਾ ॥ ੭੪੧ ॥ ਅਗਿਆਨਜੇਮੇਸੇਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾ ॥ ਸਪਤਿਰੂਮਕਾਸੁਣਤਿਸ
ਮੀਤਾ ॥ ਬੀਜਸੁਜਾਗਤਜਾਗਤਜਾਨਾ ॥ ਮਹਾਂਜਾਗਤਜਾਗਤਸੁਫਨਾਨਾ ॥ ੭੪੨ ॥ ਸੋਫਨਸੁਫਨਤਥਾ
ਜੋਦੇਖਾ ॥ ਸੁਫਨਜਾਗਤਸਥੇਪਤਪੇਖਾ ॥ ਇਨਕਾਕਹੁਸਰੂਪਅਬਜੇਈ ॥ ਨਛੇਰਕਰਨਕੋਧਾਰਿਉਰਸੇ
ਈ ॥ ੭੪੩ ॥ ਚਿਹਾਣਿਹਬ੍ਰਹਮਮੇਜਾਨੇ ॥ ਹੁਦਾਏਕਮੇਬਹੁਤਪਛਾਨੇ ॥ ਮੇਸੀਇਛਹੋਏਪੈਜੇ ॥ ਬੀ
ਜਜਾਗਤਲਖਕਹੀਏਸੇ ॥ ੭੪੪ ॥ ਨਾਮਰੂਪਕੇਮੇਹੋਗਏ ॥ ਜਾਗਤਨਾਮਸੁਤਾਕਾਅਹੇ ॥ ਮੇਰੂਸਪ
ਦਤਹਾਜਬਹੋਇ ॥ ਵਿਸਿਆਮੇਤਤਪਰਤਾਜੇਇ ॥ ੭੪੫ ॥ ਨਾਮਰੂਪਜਬਵਿਛੋਰੇਜਾਵੇ ॥ ਮਹਾਂ

ਜਗਤੁ ਸੁਨਾਮ ਕਹਾਵੇ ਜਾਗਤੁ ਮੇਮ ਨੁਰ ਜਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਇਵਾ ਆਪ ਕੋ ਲੇਵੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਤਾਕੇ
 ਰੋਗ ਜੁਭੇ ਗੋਬੀਰਾ ਜਗਤੁ ਸੁਫਨ ਲਖ ਚਤੁਰ ਬਧੀਰਾ ॥ ਅਲਪ ਕਾਲ ਹੋਇ ਵਸਤੂ ਕੁਨਾਰਾ ॥
 ਸਰਪਾਨਿਆਈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜਾਗਤੁ ਮੇਜ ਬਮੇ ਸੇਹੋਇ ॥ ਕੇਵਲ ਸੁਫਨ ਲਖ ਧਰਮ ਸੋਇ
 ॥ ਮਿਥਿਆ ਪਦਾਰਥ ਮੇਜ ਬਜਾਨਾ ॥ ਭਵਨਾ ਵਿਭਜ ਬਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਸੁਫਨ ਸੁਫਨ ਨਤ
 ਜਾਗਤੁ ਹੋਇ ॥ ਸੁਫਨ ਜਾਗਤੁ ਲਖ ਛਟਵੀ ਸੋਇ ॥ ਖਸਟ ਕੂਮ ਉਪਰੀਤ ਜੀਅ ਜਾਨਾ ॥ ਜੜੀ ਭੂਤ
 ਸੋਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭਵਿਖਤ ਦੁਖ ਬੋਧ ਜੁਤ ਦੇਖਾ ॥ ਸਪੋਪਾਤਿ ਨਾਮ ਸਪਤ ਮੀਧੇਖਾ ॥ ਸੁਣਸਿ
 ਖਤੂ ॥ ਗਿਯਾਨ ਕੀਜੋਇ ॥ ਨਦਿ ਰਤ ਕਾਇਨ ਕਹੈ ਲਖ ਸੋਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਐਃ ॥ ਸੁਭਾਇ ਛਾਸੋਦਿ
 ਚਾਹਨਾਤੁ ਨਾਮਾਨ ਸਾਧੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਵਾਪਾਤਿ ਅਸੀਸ ਕਾਤਿ ॥ ਆਰਾਧਾ ਦਰਬਾਨਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਐਃ
 ॥ ਤੁਰੀਆ ਸਪਤ ਸੰਕਾਹੈ ਨਾਮਾ ॥ ਰੁਪਾਇਨਾ ਕਾ ਸੁਣ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਵਿਖੇ ਵਿਖੇ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥

॥ ਗੁਰਤੀਰਥ ਮੇਕਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਗੁਰਸਿਉ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੂਮਕਾ
ਇਹੀ ਸੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਉ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ॥ ਬੈਠ ਅਕਾਂਤ ਸੁਭ ਲੇਖ ਚਾਰੀ ॥ ੧੫੩ ॥ ਐ
ਕਿਆ ਏਹ ਜਗਾ ਕਿਆ ਰੂਪਾ ॥ ਖਟ ਜੁਗਾਤਿ ਸਹਾਤਿ ॥ ਇਹ ਮਨੂ ਅਨੂਪਾ ॥ ਵਿਚਾਰਨਾ ਮਇਹ ਦੂਜੀ
ਭਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਸਮੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੋਇ
ਚਿਤਨ ਪਾਵੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸਜਾਤੀ ਬਿਤ ਜਬਾਤਿ ਸਕੀਰਹੋ ॥ ਨਿਧਿਯਾ ਸਨ ਸੋ ਤਨ ਮਾਨ ਸਾ ਅਹੋ ॥ ੧
੫੫ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤਿ ਆਨੰਦ ਆਤਮ ਜੋਇ ॥ ਅਪ੍ਰੋਖਾ ਗਿਆਨ ਜਬਾਤਿ ਸਕੀਰਹੋਇ ॥ ਜਲ ਮੇਜੋ ਸੇਤ
ਰੰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਮੇਤਿ ਉਜਗਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਜਬਾਤਿ ਨਿਰਸੰਦੇਹਾ ॥ ਚਰ ਬਭੁਮ
ਕਾਲਖ ਸਿਖ ਏਹਾ ॥ ਐਸੀ ਵਿਸੁ ਜਬਾਤਿ ਕਉਰ ਜਗੀ ॥ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨ ਗਿਓਤ ਬਭਾਰੀ ॥ ੧੫੬ ॥
ਅਸਕਤਿ ਬਿਤ ਆਤਮ ਮੇਭੁਣੀ ॥ ਅਸੰਸਕਤਿ ਏਹ ਪੰਚਮ ਕਹੀ ॥ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰ ਬਾਧਿ ਭੁਲ ਜਾਵੇ

ਅਸਤੀਭਾਂਤੀ ਪ੍ਰੇਕੇਮਾਂਹੀ ਮੇਰੁ ਦਹਿਯਹਿ ਫੁਰਨਾਨਾਹੀ॥੧੫੬॥ ਫੁਰਨੇ ਸਹਤਿ ਬ੍ਰਿਤਭਈਲੀ
ਨਾ ਸਪਤਮਤੁਰੀਆ ਲਖ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਚਾਰਮਜਲਗਿਆਨ ਕੀਜੋਈ ਕਾਹੇ ਆਏ ਪੁਨਬਰਨੇ
ਸੋਈ ਸੁਦਣਮਨਾਨ ਨਿਧਿਆ ਸਨਜਾਨਾ ਚੋਥੇ ਕਹਿਓ ਸਿਖਯਾਤਪਛਾਨਾ ਸੁਦਣ ਕੇਖਟਾਇ
ਕੋਜੋਬੀਰਾ ਸੁਣਾ ਅਬਕਹੋ ਮੇਰੁ ਬੁਕੋਧੀਰਾ॥੧੬੧॥ ਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸੰਘਾਰਪਛਾਨਾ ਅਭਿਯਾ
ਸਾ ਅਪੁਰਬਤਾਤਿਉਮਾਨਾ ਫਲਅਰਥਵਾਦਹੋਜੋਈ ਉਪਪਤਿਸਹਤਿਗਿਣਖਟਸੋਈ॥੧੬
੨॥ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹਮਾਪਾਰਾਅਗਨਿਅੰਤਿਰੁਪਪਾਦਨਉਪ
ਨਾਪਉਪਸੰਘਾਰਾ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਾਪੁਨਾਪੁਨਾਚਿੰਤਨਤਿਸੇ
ਦੁਤੀਲਿੰਕਾਅੰਭਿਆਸਾ॥੧੬੪॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਹੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹਮਾਇਕਜੋਇਆਵਿ
ਛੇਨਅੰਨਪ੍ਰਮਾਣਕੇਅਪੁਰਬਤਾਲਖਸੋਇਆ॥੧੬੫॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹ

ਮਨਿ ਬਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਬ ਫਲ ਭੂਤ ਬੀ ਪਛਾਂਣਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਜਾ ਕੋ ॥ ਲਨੇ ਤੇਰੇ ਹੋਆ
ਨ ਨਿਮਿਤ ਨਾਨਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਜੋ ਅਰਥ ਵਾਦ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੧੬੭ ॥ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰ
ਤਪਾਦ ਵਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਜੋਇ ॥ ਤਹਿ ਜੁਗਤ ਕਾਰਿ ਬੋਧੀ ਏਉ ਪਪਤੀ ਲਖ ਸੋਇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਖ
ਟ ਜੁਗਤੀ ਸੁਣ ਅਬ ਭੂਤਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਭਿੰਨ ਨ ਜਗ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਤੀ ਕੇਤੂ ਜਾਣਾ
ਦਸ ਮਿਥਾ ਗਨ ਭਿਰਾਇਆ ਪਛਾਂਣਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਤਿ ਮਿਲੇ ਨ ਭਿਤੀ ਨਾ ॥ ਨ ਭਿਦ ਸ
ਮਭਾਗ ਤੇ ਪਉਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਿਤ ਪਉਣ ਨ ਭਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰਏ ਹਨਿਹਾ
ਰਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪਉਨ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਭੁਈ ਉਤਪਤ ਸੋ ਅਗਨਿ ਪਛਾਂਣਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕ
ਤਿ ਨ ਭਿਪਉਨ ਜੋ ਦਖਾ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਚਏ ਹਾ ਮਿਲੇ ਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਅਗਨਿ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾ
ਨਾ ॥ ਭੁਈ ਆਉਤ ਪਤਿ ਸੋ ਨੀਰ ਜਾਨਾ ॥ ਨੀਰ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਉਤਪਤਿ ਭੁਈ ਪ

ਛਾਨਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇ ਦੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਇਅ ਉਤਪਾਤਿ ਪੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ
ਪਾਮ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕ ਦੀ ਪਨੈ ਖੰਡੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਆਤਮ ਸਕਤ ਨ ਰਿਪ ਉਨ ਇ
ਹ ਚਾਰਾ ਬੰਨੀ ਜਲਾ ਛਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਨਿਹਾਰਾ ਆਤਮ ਸਤਿ ਸਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਉਤਰ ਸ
ਤਿਹੋ ਸਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਆਤਮ ਚੇਤਨ ਤਾ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ਉਤਰ ਸਾਤੋ ਚੇਤਨ ਪੇਖਾ ਆ
ਤਮ ਆਨੰਦ ਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ਉਤਰ ਸਾਤਿ ਆਨੰਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਤਮ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆ
ਨੰਦ ਜੋਇਆ ਭੀਨ ਕੀਏ ਇਹ ਸਾਤੋ ਹੋਇਆ ਅਸਤਿ ਜੜ੍ਹ ਦੁਖ ਇਹ ਸਭੀ ਬਿਚਾਰਾ ਸੋਆ
ਤਮ ਸਤਿ ਚਿਤ ਤੁਹੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਮਾਨ ਸਭਾ ਵਗਾਹਿ ਜਿਸ ਏਹਾ ਆਇਹੋ ਏਹੋ ਏ
ਨਿਰਸੰਦਹਾ ਮਿਗ ਜਲ ਜਿਉ ਗਵਿ ਕਰ ਛਰਾ ਕ੍ਰਿਮਾਂ ਹਿ ਰਾਜ ਮੈ ਜਿਉ ਸਰ ਪਦੁ ਸਾਹਿ ॥
੧੧੭ ॥ ਨੀਰਮਾਤ੍ਰ ਹੋ ਓਰਾ ਜੋ ਸੋਆ ਆਤਮ ਮੈਲ ਪਿਰੈ ਇਹ ਤੇ ਸੋਆ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਰ ਪਚ ਏਤ

ਜੀਏ॥ ਅਸਿਤਰੁ ਤਪੈ ਅਤਮ ਭੁਜੀਏ॥ ੧੧੮॥ ਇਹੀ ਕਹਾਵੇ ਮਨਿ ਨਾਗਿ॥ ਅਨਾਖਟ
ਜੁਗਤੀ॥ ਹੀਓ ਬਖਾਨਾ॥ ਸਮਾਧੋ ਕਾ ਕਹਿ॥ ਅਜੁ ਰੂਪਾ॥ ਨੁਇ ਅਬ ਭੇਦ ਤਿਨ ਕਾ ਅ
ਨੁ॥ ੧੧੯॥ ਅੰਤ ਸਕਰਨ ਕੀ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਹੋਤੀ ਨਾ॥ ਕਰਤਾ॥ ਕਿਰਿਆ॥ ਕਰਮ॥ ਸੋਚੀ ਨਾ॥ ਗਿ
ਯਾਤਾ॥ ਧਿਆਤਾ॥ ਚੇਤਨ ਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ॥ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੦॥ ਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਸੰਗ
ਇਹ ਚਾਰਾ॥ ਕਿਰਿਆ॥ ਮੇਲਿ॥ ਤਥਾ॥ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਗਿਆਨਾ॥ ਧਿਆਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੁ॥ ਸੁਦੇਖਾ॥ ਦਰ
ਸਨੁ॥ ਨਾਮ॥ ਚਾਰ ਚਿਦ ਪੋਖਾ॥ ੧੨੧॥ ਕਰਮਾ॥ ਬ੍ਰਿਤੀ॥ ਮੇਰੇ॥ ਧੇਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮੋ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ॥ ਇਹ ਚਾਰ ਪ
ਛਾਨਾ॥ ਗਿਆਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ॥ ਬਾਯਾ॥ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਾ॥ ਗੋਯਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ॥ ਨਿਰਸੀ॥ ਸੇਪੋਖਾ॥ ੧੨੨॥ ਸੰਪਰ
ਗਿਆਨੁ॥ ਸਮਾਧੋ॥ ਹਕੂਨੀਏ॥ ਤ੍ਰਿਪਟੀ॥ ਭੇਦ ਬ੍ਰਹਮ॥ ਇਕਲਹੀਏ॥ ਅਸੰਪ੍ਰਗਿਆਤੁ॥ ਸਮਾ
ਧਾ॥ ਇਹ ਜਾਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਟੀ॥ ਭੇਦ॥ ਬਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੩॥ ਅਸੰਤਪ੍ਰੇਜੋ॥ ਸਾਰੇ॥ ਸ

ਤਿਉਤਾਨੀਦਬੇਦਪੁਕਾਰੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਸਬਦਿਅਨਾਬਿਧਦੇਨ॥ ਅਕੇਤੁਸੁਦੇਤੁਜਿ
ਕਾਂਮ॥ ੧੮੪॥ ਦ੍ਰਿਸਾਅਨਿਬਿਧਹੈਦੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਰਿਬਾਹਰਿਭੇਦਨਿਹਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਰਿ
ਦ੍ਰਿਸਹੈਤੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਸਾਤੁਕਰਾਜਸਤਾਮਸਧਾਰਾ॥ ੧੮੫॥ ਤਿਨਮੋਬਿਆਪਹੁਦ੍ਰਿਸਦੇਜ
ਇਸੇਰੂਪਹੈਜਾਨੇਜੋਇ॥ ਅਣੀਗਾਣਿਮੋਜਿਉਬਿਯਾਪਕਰੇਖਾ॥ ਸੂਤੁਜਿਵੇਤਿਉਆਤੁ
ਮਪੇਖਾ॥ ੧੮੬॥ ਬਾਹਰਿਦ੍ਰਿਸਹੈਦੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਤਾਂਮੋਤੋਸੇਲਏਨਿਹਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਾਨਿਬਿਧਸ
ਮਾਂਧਾਇਹਗਾਈ॥ ਬਾਹਰਿਅੰਤੁਰਿਉਭੇਲਖਾਈ॥ ੧੮੭॥ ਅਸੀਗਾਦ੍ਰਿਸਸਿਉਆਪੋਜੇ
ਮਨਾਮਪੁਕਸਾਨਿਆਈਪਛਨਾ॥ ਸਬਦਾਨਿਬਿਧਤੁਇਸਕੋਦੇਖਾ॥ ਬਾਹਰਿਅੰਤੁਰਿਉ
ਭੇਜੋਪੇਖਾ॥ ੧੮੮॥ ਅਸੀਗਾਅਨਸੂਤੁਤੁਵਨਹਿਜਹਾ॥ ਨਿਰਵਕਲਪਹੈਜਾਨੇਤਹਾਂ॥ ਅੰਤੁ
ਬਾਹਰਿਸੋਦੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਪੀਜਰਾਸਾਮੇਲਹੈਨਹਾਰਾ॥ ੧੮੯॥ ਅੰਦਮੁਖੁਇਹਜਾਣਾ॥

ਪ੍ਰਾਨੀ॥੧੬੫॥ਹਰਿਪਦਨਕੋਪਥਸਧਾਏਕਰਿਸੁਭਸਾਧਨਰਪੇਆਏਪਲੀਸੁ
 ਨਿਸਮਿਕਾਰਿਪਦੇਸਾਸੁਨਤਿਭਾਇਓਤਹਿਪੇਮਾਬਿਸਾਸਾਸਤਿਚਿਤਆਨੰਦਆਤਮਮੂਰਤ
 ॥ਹੁਏਸਾਖਪਾਤਹਰਿਵਰਸੂਰਤਿਅਗਿਆਨਧਿਆਸਾਪਲਾਨਾਆਤਮਮੈਜੋਆਪਸ
 ਮਾਨਾ॥੧੬੬॥ਦਾਵਾਨਲਜਿਉਅਗਨੀਜਾਨਾਸ੍ਵਣਗਿਯਾਨਤੁਕੋਕਰੇਨਾਸਾਬਿਜੁਲੀ
 ਆਗਸਾਸਤਹਪ੍ਰਕਾਸੇਪ੍ਰਗਟਗੁਪਤਰੂਪਤਹਿਜਾਨਾਨਿਧਹਾਸਨਤੇਇਕਰਸਮਾਨਾਬਡ
 ਵਨਲਜਮਤਕੋਦੇਖਾਵੇਤਿਨੀਰਕੋਖਾਤਿਸੋਪੇਖਾਕਲਿਨਾਵੇਤਸੁਤਮੈਜੋਇਸਾਸਖਿਆਤਿਗਿ
 ਨਤੇਨਾਜੋਸੋਇ॥੧੬੭॥ਸਖਿਆਤਿਗਿਆਨਤੂਤਕੋਜਾਨਾਹਸਤਮਲਵਤਿਹੁਇਆਤਮਭਾਨ
 ॥ਸੀਵੇਹਾਇਪ੍ਰਜੇਤੇਜੋਰਹਿਤਾਸੋਹੀਬ੍ਰਹਮਸਭਾਵਕਲਹਿਤਾ॥੧੬੮॥ਪ੍ਰਲੋਥੰਨੀਸਮਤਹਿਜਾਨਾ
 ਸਭਕੋਦਾਹਿਰਹਇਕਪਛਾਨਾਸ੍ਵਣਮਨਨਾਨਿਧਿਯਾਸਨਜੋਇਸਾਹਿਕਾਰੀਜੋਇ॥

ਨਿਰੰਜਨ
 ਅਪੁਨਾਨਿਰਮੀਗਾਸਿਉਤੁਹੀਸਿਉਸੁਦਾਸ

ਸੇਰਵਦਕੀਓਬਿਚਾਰੁਬਖਸਾਅਸਮਾਬਿਪ੍ਰਤਿਭਵਹੈ ॥ ੧੮੦ ॥ ਹਸਵਣਮਨਨਿ
ਨਿਧਿਯਾਸਨਭਾਕੇ ॥ ੧੮੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਵਿਖੇਰੈਸੇਸੇਜੋਇਆਖਟਾਏਕਸਵਣਾਬਿਨਾਸਕਸੇ
ਨਿਪ੍ਰਸਾਦਵਿਖੇਰੈਸੇਬੀਗਾਮਨਨਿਬਿਨਾਸਕਤਾਕਾਧੀਗਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅਬਿਪ੍ਰਤਿਭਵਪ੍ਰ
ਮੇਯਮੇਰੋਇਆਨਿਧਿਯਾਸਨਖਟਸਮਾਧਹਰੇਜੋਇਆਅਸਮਾਬਿਪ੍ਰਤਿਭਵਫੇਰਹਿਤਾਅਰ
ਥਅਖੰਡਜਸਦਿਤੁਓਰਿਗਹਿਤਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਸਾਖਿਯਾਤਕਾਰਤੂਤਾਕੇਜਾਣਾਹ੍ਰਿਤਹ੍ਰਿਤਸੋਭਾਇ
ਅਪਛਾਣਾ ॥ ਇਸਪਰਸੁਣਸਖੀਕ੍ਰਿਸਨਾਨਿਯਾਇਆਭੁਈਕ੍ਰਿਸਨਸਾਕ੍ਰਿਸਨਧਿਆਇਆ
ਸਖੀਕ੍ਰਿਸਨਾਏਖੇਲਨਸਾਵਲਾਭੁਜਸਭਕਾਜਚਲੀਸੋਓਤਾਵਲਾ ॥ ਪੁਰਲੀਧੁਨਿਸੁਨਿਤਿ
ਨਸੁਖਪਾਏਓਗੇਰੇਏਪ੍ਰੇਮਾਤਿਨਅਧਿਕਬਫਾਇਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਹ੍ਰਿਸਨਦਰਸਕਰਮੇਹੀਬਿਚਾ
ਰੀ ॥ ਭੁਈਕ੍ਰਿਸਨਸਾਕ੍ਰਿਸਨਪਿਯਾਰੀ ॥ ਏਨੇਗਰਿਬਸੰਤਸੁਨਬਾਨੀ ॥ ਭੁਜਸਾਭਕਾਜਸਮਾਪੁ

੮੦੨॥ ਸਾਖਿ ਯਾਤ ਕਾਰ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨੁਸਾਰਿ ਕਾਰਿ ਚਰੇਨਾ ॥ ਨਾ ਗਵੇਸੀ ॥ ਅਗਧਿਰ
ਬੀਕਾਰੇਖਾ ॥ ਮਨਾਵ ਬੀਅਤਿਰ ਬੀਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੮੦੩॥ ਵੇ॥ ॥ ਚਾਰ ਮਨ ਲਇਹ ਗਿਯਾਨ ਕੀ ਭੁਟੀ ਸ
ਮਾ ॥ ਤੀਰੀ ॥ ਭੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥ ਜਿਸ ਅੰਤਿ ਕੀ ਲਿਖਿਤਿ ॥ ਸ ਅੰਤਿ ਸਹੀਰਾ ॥ ੮੦੪॥ ਵੇ॥ ॥ ਸਾਖਿ
ਬੇਕਾਰਿ ਗਿਯਾਨ ਹਿਰੁ ਜਾਨਿ ॥ ਉਤ ਮਕੋ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਸਮਿ ਪੁਰਸਕਾ ਜਾਣਾ ॥
ਪਾਛੇ ਸੋਹ ਮਕੀ ਯਾ ਬਖਾਣਾ ॥ ੮੦੫॥ ਅਪਿਰੁ ਪ੍ਰਜਹ ਵਾਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ਤਹੋ ਹੋਵੇ ਸਾਰੇ
ਤ੍ਵਰੁ ਪ੍ਰਜਹਾ ਸਬਦਿ ਅਲਾਵੇ ॥ ਅਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਹੋਤ ਤੇ ਪਾਵੇ ॥ ੮੦੬॥ ਵਿਵਧਾਨ ਰਹਿਤ ਦਸ
ਅਮੇ ਦੇਖ ॥ ਉਭੇ ਗਿਯਾਨ ਤ੍ਵਰੁ ਮੇ ਪੇਖਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰਾਲ ਸਹਿਤ ਸੁਰਗਾ ਦਿਜੋਇ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ਸਸ
ਦਿਤੇ ਹੋਇ ॥ ੮੦੭॥ ਵੇ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਤੇ ਕਹਿਤ ਜੋ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਤਾਸੇ
ਅਤਿ ਸੋ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨਾਨਿ ਗਿਯਾਨ ॥ ਮੇਰੇ ਹੋਰੇ ਕੇ ਚਿਤ ਤੀਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਉਪਮਾਨ ਜੁਗਤਿ

ਤੀ ਅਰਥਾਪਤਿ ਜਾਨਾ ॥ ੮੦ ॥ ੬੦ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਨਿਧਿਯਾਸੁ ਗਿਯਾਨ ॥ ਨਾ ਅਭਾਵਪ੍ਰਮਾ
ਨ ਜੋ ਕਹੇ ਪਛਾਨਾ ਸਾਖਿਯਾ ਤੁਕਾ ਗਿਯਾਨ ਮੈ ਭਾਖਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਮਾਣ ਸੋਏ ਕਹਿ ਰਾਖਤਾ ॥ ੮੧ ॥
ਦੀਧਾ ਤੁਰੀਤ ਪਾਛੁ ਲੀਜਾਨਾ ਸਾਖਿਯਾ ਤਿਗਯਾਨ ਸਬਦ ਤੇ ਮਾਨਾ ਜੋ ਜੋ ਨਰਨਾ ਦੇਖੇ ਸੋ ਮਾਨਤ
॥ ਜੋ ਨਹਿ ਭੇਦ ਯਥਾ ਰਥ ਜਾਨਤਾ ॥ ੮੨ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਪਰਮਾ ਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੈ ਨਹੀ ਕੁਸਲ ਨਰਜੇ
ਇ ॥ ਭੁਕੇ ਸਮਝੇ ਤੇ ਬਿਨਾ ਅਨਥਾ ਭਾਖਤਾ ॥ ੮੩ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸੱਤ ਸੱਤ ਗੁਰ ਸਤੁ ਕਹੇ ਮੈ ਉਰਲੀਓ
॥ ਚਾਣਾ ਕਹੁ ਪੁਨਮਾਤਿ ਨਦੀਯਾ ਯੋ ਕੇ ਲੇਉ ਪਦਾਰਥ ਜਾਣਾ ॥ ੮੪ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤਿ ਮਿ
ਤ ਕਰਨ ਜਨਮ ਮੇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਜਾ ਬਾਨਿਯਾ ਯਮਾਤਿ ਜਿਯੁ ਤੇ ਕਹਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
੮੫ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਮ ਕਾਲ ਜੇਤੀਨਾ ਯਹ ਸਭੁਈ ਸੁਰ ਕੇ ਆਪੀਨਾ ॥ ਤੇ ਨਿਜ ਮਤ ਸੋ ਕ
ਰਤ ਨਿਯਾਸਾ ਜਥਾ ਸਿਸਟ ਕੇ ਰੁਝੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੮੬ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸਪਤ ਪਦ ਰਥਾ ਤਿਨ ਮਤ ਸਾਰਾ ॥ ਭਿ

ਨਭਿਨਸਭਸੁਨੀਏਤਾਹਿ ਪ੍ਰਥਮਦੁਬਯਗੁਣਦਰਮਾਬਿਚਾਰਾ ਜਾਤਿ ਬਿਸੇਸਬਹੁਨਿਰਧਾਰਾ॥
 ੮੧੬॥ ਪੁਨਸਮਯਮਭਾਵਕਹਯਾ॥ ਇਨਹਬਿਭਾਗਸੁਨੇਸਿਖਸਾਇਨਵਪਾਦੁਬਯਕਹਤੁ
 ਸੁਖਰੂਪਾਚਤੁਰਬਿਸਤੀਗੁਣਕੋਰੂਪਾ॥ ੮੧੭॥ ਕਹਤੁਕਰਮਕੋਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਾਪਰਮਰੁਅਪਰਜਾ
 ਤਿਦ੍ਵੈਧਾਰਾਪੰਚਮਅਹੋਬਿਸੇਸਅਨੰਤਾਪੁਨਸਮਯਾਏਕਕਹਿਸੰਤੁ॥ ੮੧੮॥ ਵੇ॥ ਅਹੈਅਭਾਵ
 ਜੁਸਪਤਮੋਤਿਹਕਹਚਤੁਰਪ੍ਰਕਾਰਾਨਾਮਸਕੁਨਕੋਸਿਖਮਨਅਬਸਾਨਿਯੋਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੮੧੯॥ ਭੂ॥
 ਛਿਤਲਤੇਜਪਵਨਅਕਾਸਾਦਿਗਆਤਮਮਨਕਾਲਪ੍ਰਕਾਸਾਇਨਹਿਕਹਤਨਵਿਦੁਬਮਹਾਂਨਾ
 ਅਬਦੁਨਗਨਨਾਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥ ੮੨੦॥ ਪ੍ਰਥਮਰੂਪਰਸਗੰਧਉਦਾਰਾਫਿਰਜਪਰਾਸਿਖਯਾਨਿ
 ਰਧਾਰਾਪੁਨਹਪ੍ਰਥਕੂਪਮਾਨਸੀਕੋਗਾਬਹੁਰਬਿਭਾਗਕਹਤੁਕਵਿਲੋਗਾ॥ ੮੨੧॥ ਅੰਰਪਰੋਪਦ੍ਰੁਸ਼ਤੁ
 ਬਿਨੀਤਾਬੁਧੀਸੁਖਦੁਖਇਛਾਨੀਤਾਸਬਦਪ੍ਰਯਾਤਨਵੇਸਗੁਰਰਸਨੇਹਾਫਿਰਧਰਮਗ

ਨਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਗੇ ਕਹਤੁ ਅਧਰਮ ਮੁਨੀਸਾ ਸੀਸ ਕਾਰਜੁ ਤਵੇ ॥ ਇਨ ਗਤ ਭੇਦੁ
 ਐਰੇ ਆਹਾ ਕਰਸਛੇ ਪਕਛੁ ਭਾਈ ਤਾਂਹਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰਤਯੋਗੀ ਕੇਗ ਯਾਨ ਬਿਨ ਹੋਤੁ ਅ
 ਵਨ ਗਯਾਨਾ ਯਾਤੇ ਯਹ ਥਾ ਲਿਖਿ ਨ ਕੋਹੇਤੁ ਪਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਚੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੂਪ ਗੁਨ ਸ
 ਪਤ ਪ੍ਰਾਰਾ ਸੇਤ ਪੀਤ ਨੀਲੋ ਨਿਰਧਾਰਾ ਧੂਮ ਹਰਿਤ ਰਕਤ ਪੁਨ ਚਿਤ੍ਰਾ ਖਟ ਦਿਧੋ ਕੇਰ ਸਕਹ
 ਤ ਦਿਚਿਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਧਰਮਾ ਲਕਟੁ ਲਵਣ ਕਖਾ ਯਾ ਤਯ ਕਤ ਸਹਿਤ ਪੁਨ ਕਹਿਤ ਬਨ
 ਯਾ ਸੁਰਭੁ ਅਸੁਰ ਭੀ ਗੰਧੀ ਦੋਯਾ ਤ੍ਰਿਧਾ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਇਕੋਹੇਇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰ ਅਨੁਸ
 ਨ ਅਨੁਸ ਨਾ ਸੀਤਾ ਸਿਖ ਯਾ ਕਹਤੁ ਪਰਾਰਧ ਰੀਤਾ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਅਣੁ ਮਹਿਦ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਅਹੇ
 ਰਤੁਰ ਬਿਪਯੋ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਮ ਪਰਦੁਧਾ ਬਿਧ ਆਹਾ ਸੇ ਸਕਾ ਲਕ੍ਰਿਤੁ ਲਖ ਕਵਿ
 ਨਹਾ ਬੁਧੀ ਅਨੁਭਵ ਚਿਮਿਤ ਰਧਾ ਅਨੁਭਵ ਉਅਬ ਦੁਧਾ ਸਰੂਪ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋ ॥ ਸਹਤੁ ਜ

ਥਾਰਥਪ੍ਰਥਮਾ ਕਪੁਨਅਜ ਥਾਰਥਏਕ ਏਤਜਥਾਰਥਚਤੁਰਾ ਕਾਵਿਨਨਕ ਤਬਿਬੇਕ
 ੨੨੮ ॥ ਥਾਰਥਪ੍ਰਥਮਾਨੁਪਮਾਨਾ ਸਾਬਦਅਨੁਭਵਚਤੁਰਥਜਾਨਾ ਦੂਸਰਪੈਅਬ
 ਨਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸਿਸਤਕ^ਯਬਿਪਰਜੈਧਾਰਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ਸਿਮਿਤਉਕਹਦੁਧਾਸਰੂਪਾ ਪ੍ਰਮਾਅਪ੍ਰਮਾ
 ਗਯਾਨਤ੍ਵੈਰੂਪਾ ਸਬਦਬਰਤਪੁਨਿਮਯਵੈਧਾਰਾ ਬਰਨਬਹੁਤਪੁਨਿਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ਦ੍ਰਵ
 ਸਾਂਸਿਧਕਦੁਤੀਨਮਿਤਯਾ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਵਿਧਾਰਹੁਚਿਤਾ ਬੇਗਭਾਵਨਾਭਾਖਤਦੋਯਾ ਥਾਪਕ
 ਬਿਤੁਤੀਸਰੋਹੋਯਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਸਰਬਦਰਬਕੇਰਹਤਅਧਾਰਾ ਭੁਗਸਾਧਰਮਅਧਰਮਾਬਿਚਾਰਾ ਅ
 ਤਮਾਯੋਗਨਕਹਤਾਬਿਸੇਖਾ ਪ੍ਰਤਾਬਇਮਰਹਤਅਸੇਖਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਆਤਮਜੁਗਾ ਨਿਭੂਤਜੇਗੁਨ
 ਬਿਸੇਸਾਇਨਮਾਹਿ ਜਿਹਕੇਜੇਸਾ ਬਰਮਪੈਪਰਬੈਰਧਰਮਕਹਾਹਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਏ ੬ ॥ ਬੁਧਯਾਦੇਕਖ
 ਟਭਾਵਨਾਸਬਦਅਵਿਸ਼ਜਨੇਹਾ ਦ੍ਰਵਸਾਂਸਿਧਕਪਰਸਤਕਬੈਸੇ ਏਹਾ ॥ ੨੩੪ ॥ ਬਾਯੁ

ਰਨਵਿਓਕਦਸਅਨਲਜਲਭਿਤਜਿਯਦਸਚਾਰਾਦਿਸਾਕਾਰ ਗਗਨਅਤਮਮਨ
ਬਸੁਧਾਰਾ॥੮੩੫॥ ਗਨਸੰਖਯਤੇਅਸਤਕਬੇਗਸਹਤਗਨਪੰਨਾਯਨਵਰੂਪਦੁਵਤੁਜ
ਤਕਰਤਤੇਜਮੇਗੰਨਾ॥੮੩੬॥ ਏਹੋਇਕਵਸਰਸਮਿਲੈਬਹੁਰਗਾਰਤੁਬਿਚਾਰਾਮਿਲਸਨੇਹ
ਸੋਦਰਦਸਨੀਰਬੀਚਲਿਧਾਰਾ॥੮੩੭॥ ਬਿਨਸਨੇਹਐਗੰਧਯੁਤਿਮਹੀਚਤੁਰਦਸਦੇਖਾ
ਬੁਧਯਾਦਿਖਟਭਾਂਦਨਾਸੀਖਯਾਦੀਸਰਲੇਖਾ॥੮੩੮॥ ਧਰਮਾਧਰਮੋਚਤੁਰਦਸਅਤੁ
ਮਗਤਪਹਚਾਨਾਸੀਖਯਾਦਿਸਰਕਾਲਦਿਗਸਬੂਸਹਤਨਭਜਾਨਾ॥੮੩੯॥ ਸੀਖਯਾਦਿਕ
ਸਾਬਾਧਿਜਸੁਤਈਹਾਜਤਨਮਹਾਨਾਪਰਾਪਰਤੇਬੇਗਸਰੰਸੀਖਯਾਦਿਕਮਨਮਾਨਾ॥੮੪੦॥
ਇਤੀਕੁਣਾਬਿਭਾਗਾਃ॥੮੪੧॥ ਉਤਸੇਪਣਅਪਥੇਣੀਅਕੇਚਨਉਰਮਾਨਾਪ੍ਰਾਸਾਰਨ
ਐਗਮਨਯਾਕਿਰਿਯਾਪੰਚਪਹਚਾਨਾ॥੮੪੨॥ ਚੈਃ॥ ਜਾਤੀਰਅਭਾਮਾਤਬਿਚਾਰ

ਕਹਤਾ ਬਿਸੇਸ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਬਿਭਾਗਾ ਮਦਾਯਜੁ ਏਕਾ ॥ ਆਗੇ ਦੁਨਾ ॥ ਤੁਵ ਬਿ
 ਬੇਕਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਵਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਸਾਭਾਵਾ ॥ ਤਿਤੀਯੋ ਕਹਤ ਅਤਯੰਤ ਬਨਵਾ ॥ ਅੰਨਯੋ ਅੰ
 ਨਾਚਤੁਰਬੋਧਾ ॥ ਕਰੈ ਗੋਤੁ ਮੀਯੋ ਨਿਰਬਾਹਾ ॥ ੪੩ ॥ ਕੇਚਤ ਕਹਤ ਦੁਬਦਸਾ ਅਹਾ
 ਗਵਕਿਸਾ ॥ ਯਤ ਮਕਤ ਯਾਹਾ ਨੀਲਰੂਪ ਦੋਰਤ ਲਖਾ ਮਾਗਾ ॥ ਯਾਤੇ ਬਨਤ ਨਕਤ ਬਰੁ
 ਰਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਹੁਰ ਕਹਤ ਦੁਹਾ ਮਕਸਾਯਾ ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਦਿਗਲ ਖੇਨ ਸੋਯਾ ॥ ਚਢੂ
 ਗਾਚਕੁ ਹੋਪੁਨਤਾਹਾ ॥ ਤੋਤਿਹ ਅੰਧਾਲ ਖਹੈ ਕਾਹਾ ॥ ੪੫ ॥ ਚੋਃ ॥ ਯਾਤੇ ਤੇਜੋ ਭਾਵਦਹ ਜੁਨੇਚ
 ਲਨ ਖੀਰੀਤਾ ॥ ਚਲਨ ਨਿਯਾਹੈ ਤੇਜ ਮੇਭੁ ਮਤੇਤ ਹਾਂ ਪਤੀਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੋਃ ॥ ਫਿਤਿ ਜਲ ਪਵਨ
 ਤੇਜ ਮਨ ਜਾਚਾ ॥ ਮੂਰਤ ਦੁਬਲ ਖੇਯਹ ਪਾਂਚਾ ॥ ਪਰ ਅਪਰਤੁ ਕਿਰਿਯਾ ਇਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਾਲੇ ਦਿਯਾ
 ਤਮਨ ਭੁਮੇਨਾਹਾ ॥ ੪੭ ॥ ਚੋਃ ॥ ਯਾਤੇ ਬਿਭੁ ਮਹਤ ਪਰਮਾਣਾ ॥ ਰੂਪ ਚਿਤ ਯਾਦਿਕ ਜਾਣਾ ॥

॥ ਨਰੁ ਸਪਰਸਾ ਬਿਨਸੁ ਨਾ ਨਿਪਾ ਨਾਹਾ ॥ ਦੁਬਯਾਰੀ ਭੁਚਤੁ ਰਕੇਅ ॥ ੪੮ ॥ ਤਹਾਂ ਰੂਪ ਵਾਤਿ
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਰਾਜ ਦਵੈ ॥ ਫਿਰੁ ਜਲ ਚੀਨਾ ॥ ਅਤੁ ਮਜਢ ਗੁਨ ॥ ਹਿਤਿ ਹਕਰ ਗਯਾਂ ਨਾ ॥ ਪੁਨ
 ਤਾ ਕੋ ਕਾਦੁ ਪਾਮ ਹਾਂ ਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਅਤੁ ਮਐਰਾ ॥ ਵਹੈ ਜੀਵ ਸੁਖ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਠੈਰਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਸਰੀਰ ਤਿਹ ਭਾਖਤੁ ਸੀਤਾ ॥ ਅਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਏਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ੫੦ ॥ ਐਃ ॥ ਤਾ ਕੀ ਇ
 ਛ ਜਤੁ ਨ ਕਾਨਿਤ ਯਕ ਹਤ ਜੁਤੁ ॥ ਗਯਾਂ ਨਾ ॥ ਬਜਿ ਮਸਿਸਟੀ ਰਚਤੁ ਦਹਤਾ ਕੇ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ੫੧ ॥ ਐਃ ॥ ਨਬ ਭੂ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਯਹ ਸਭੁ ਨਿਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਕਾ ਵਿਕਜ ਗਾਮਾਨ ॥ ਮਾਨਿਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੀ
 ਨ ॥ ਗਤੁ ਮੇਰੇ ਈ ॥ ਘਟ ਜਿ ਮਸਕ ਲਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਸੋਈ ॥ ੫੨ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਨਾਸਾ ॥
 ਰਹਤੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨਾਸਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦੁਬਯਨ ਮੇਰਾ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ਫਿਰਾ ਜਾਤਿ ਤਿ ਮਕਰ
 ਤ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸਿਸਟੀ ਕੇ ਅਬ ਸੁਨੇ ॥ ਰਹਾ ॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਕਵਨ ਨਾ ਰੀਤ ॥ ਟੀਸ

ਗਨਿਜਾਇਵਾਉ। ਜਾਨਾ ਦੇਯ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਦਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੮੫੪॥ ਵਹੇ ਵਿਣ ਕਲਾਹੁ ਵਿਸਨ
ਜੋਗਾ॥ ਭੁਣਕ ਬੈਠੇ ਹਤ ਯਕੇ ਜੋਗਾ॥ ਵਹ ਪੁਤ ਪਰਵਿਰਸ ਮੀਮਾਂਹਾ॥ ਪੁਨ ਚਤੁਰਾਣਕ ਤੇ
ਭਨਜਾਹ॥ ੮੫੫॥ ਵੈਃ॥ ਯੋ ਅਰੰਭੁ ਭੇਦ ਰਬ ਸਭ ਛਿਤ ਜਲ ਤੇ ਜਰੁ ਪੈਨਾ॥ ਪੁਇ ਦ੍ਰੋਯ
ਪੁਨ ਬਿਯੋਗ ਨ ਬਨੇ ਚਤੁਰਾਸ ਸਭੈਨਾ॥ ੮੫੬॥ ਵੈਃ॥ ਜੀਵ ਪਾਇ ਨਿਜ ਕਰਮ ਕਲਾਪਾ॥
ਤਹ ਪਾਏ ਹਸਤ ਸੀਤਾ ਪਾ॥ ਏਕ ਬਿਸਤ੍ਰੀ ਦੁਖ ਕੋ ਨਾਸਾ॥ ਇਨ ਕੇ ਮਤੁ ਯੋ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ
੮੫੭॥ ਯੋ ਸੁਨਾ ਸਿਖ ਕਹਾ ਕਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਮਤੁ ਕੇ ਮੁਹੁ ਯੋ ਨ ਭਾਨਾ॥ ਕਵਨ ਦੁਖ
ਕਿਰਕ ਰਹੈ ਨਾਸਾ॥ ਜਲੁ ਬਿਸੇ ਮਕ ਕਹਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੮੫੮॥ ਯਹ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿ ਸੁਨਾ ਸਿ
ਖ ਬਚਨਾ॥ ਖਟਾਇ ਦ੍ਰੋਯ ਖਟਾ ਬਿਸੇ ਕੁਰਚਨਾ॥ ਗਯਾਨ ਖਟ ਕਹੁ ਮੁਖ ਬਪੁਸੀਗਾ॥ ਤੁਤ੍ਰ
ਗਯਾਨ ਕਹਾਇ ਨ ਕੋ ਭੀਗਾ॥ ੮੫੯॥ ਨਨਾ॥ ਅਕਾਸ ਮਨੁ ਨਾ॥ ਤੁਕੈ ਸੇ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਕ

ਹਤਵਹਜੈਸੇ ਨਾਸਤੁਜਬਤਤਤਤਬਿਜਪਾਰਾ ਤਿਨਕੋਨਾਸਦਹੈਨਿਰਪਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥
ਤੇਯੋਮਾਨਤਨਿਜਨਏਕੁਰਸਨਪਾਇਪ੍ਰਕਾਸਾ ਘਟਬਿਯਕਤੀਕੋਨਾਸਜਿਮਾਤਿਹ
ਅਭਾਸਕੋਨਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ਚੋਃ ॥ ਕਰਣਸਸਕੁਲੀਜਬਹਿਬਿਲਾਨੀ ਰਬਹਸੋਤਕੀਮਾ
ਨਤਹਾਂਨੀਆਤਮਾਮਨਕੋਜੋਗਾਬਿਨਾਸਾ ਅਨੋਕੋਨਾਸਦਹੈਅਨਯਾਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ਨਨੁ
ਮਾਕਿਤਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਸਜੁਕਾਰਣਾ ਬਨੈਕੋਕੋਕੁਰਤਨਿਵਾਰਣਾ ਤੁਊਪ੍ਰਸਪ੍ਰਤਿਤਤਤਗਿਯਾ
ਨਾਕਸਕਾਰਣਹੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਪੁਨਗੁਰਕਹਿਤਸੁਨੋਸਿਖਤੈਸੇਪ੍ਰਸਹੇਤ
ਤੁਕੋਜੈਸੇਹਰਕੁਬਾਸਨਤਤੁਗਯਾਨਾਮਿਬਿਯਾਗਿਯਾਨਜੈਨਤਿਹਸਾਂਨਾ ॥ ੬੩ ॥
ਵਹੈਵਹਜੈਸੇਨਾਜਬਾਹਾਬੇਲਾਨੀ ਰਾਗਵੈਸਕੀਭੀਤਬਹਾਨੀ ਤਿਹਕਰਧਰਮਾਧਰਮ
ਪ੍ਰਾਬਿਗਤਿਸੁਤਹਸਿਧਅੰਬਭੁਣੀਨਬਿਯਾ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਚੋਃ ॥ ਤਿਹਬਿਨਾਕਾਰਵੈਹੋਸੇਤ

ੴ ਨਾਨਕ ਬੈਸੀ ਜੋਗਾ ਪਰਾਰਭੁ ਧਫਲਦਯੋ ਤੈਨ ਸ੍ਰੋਤ ਕਹ ਲੇਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ਤਤ੍ਰ
ਗਯਾਨ ਕਰੁ ਆਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨ ਕਤ ਬਪੁ ਪੁਨਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤਾਂਹ ਅਨੁਵੇਦੁ ਖਨਕੀਹਾਂ
ਨਾਨਕ ਹੋਤੁ ਤਿਹ ਤਤ੍ਰ ਗਯਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜੋ ਜੁਗਤੀ ਆਹਾ ॥ ਗੰਥ ਬੰਨ੍ਹ ਨ ਭਯਾਖੀ
ਨਾਹਾ ॥ ਜੋ ਜਿਦੁ ਆਤਮ ਕੋ ਜਾ ਕਹੈ ॥ ਤੇਗਤ ਬੇਦੁ ਮਾਹਿ ਕਿ ਮਲਹੈ ॥ ੬੭ ॥ ਮਤੁ ਨਿਯਾਯ ਗੁਰ
ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋ ਮੇਹਿ ਰਦੇ ਲੀਨ ਪਾਛਾਨ ॥ ਐਸਾ ਨਿਯਾਯ ਨ ਯਾਯ ਸਨਾਹਿ ॥ ਸਿਧਾਂਤੁ ਗੁਰ
ਤਕ ਹੋ ਸੁਤਾਂਹਿ ॥ ੬੮ ॥ ਸਿਕਾ ਕਰਤੁ ਸਿੱਖ ਨਵੀਨਾ ॥ ਤਹਿ ਉਤ੍ਰ ਨੇ ਸੋ ਮੇਪੁ ਬੀਨਾ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ
ਗੁਰਤੁ ਸਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ਯਾਹਿ ਸੁਨਤੁ ਮਮ ਸੰਕਪ ਲਾਨੀ ॥ ੬੯ ॥ ਅਬ ਉਰ ਮੇਰੇ ਭਯਾ ਅਨੰਦ
ਸੀਸੈ ਸੋ ਕਨਗਹਿ ਆਸੇ ਬਾਜਾ ॥ ਜਾਨਨ ਯੋਗ ਵਸਤੁ ਮੇਜਾਨੀ ॥ ਜਾਹਿ ਕਸਤਹੁ ਇਥ ਕਤ ਸੁਬਾ
ਨੀ ॥ ੭੦ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸਭ ਪਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਆਪਦਿ ਅਸੇ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਵਾਤਮ ਵਸਤੁ ਸੁ

ਜਾਨਨਯੋਗਾ ਜਾਨਤਤਾਹਿਮੇਭਇਆ ਅਸੋਗਾ ਅਬਮੋਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਗੁਰਗੁਯਾ ਅਪਾਰ
ਬਿਚਾਰਾਪਏਦਯਾ ਅਸੇਸੁਣਗੁਰਸਿਖਕੇਬੈਨਾ ਕਹੇਬਿਚਾਰਏਜਾਪਿਤਕੈਨਾ ॥ ੮
੧੨ ॥ ਕੰਃ ॥ ਸਿਖਗੁਰਸਿਬਾਦਵਰਸਾਰਸਾਰਬਿਚਾਰਾਤੁਤਮਿਥਿਯਾਗਿਯਾਨਬਬਧਸੁੰ
ਹਿਰਏਹਕਥਨਉਦਾਗਾ ਹਿਤਏਹਕਥਨਉਦਾਰਸਾਰਕਾਜੋਹੋਗਾਯਾਤਾ ਪੜ੍ਹੇਸੁਣੇਦਾਨਾ
ਹਿਬਲਾਸਤਿਸਨਕਛੁਨਾਤਾ ਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਗਿਯਾਨਕੀਚਹੋਜੁਭੰਖਾ ਸਾਰਸਾਰ
ਬਿਚਾਰਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਇਹਸਿਖਾ ॥ ੯੩ ॥ ਕੰਃ ॥ ਪੜ੍ਹਬਿਚਾਰਉਰਧਰੇਜੋਇਹਬਿਚਾਰ
ਕਨਕਨਾਰਾਮੋਖਅਦੋਖਸੁਪਾਵਣੀਜੋਬਰਣੀਬਰਚਾਰਾ ਜੋਬਰਣੀਬਣਚਾਰਨਿਰਤਸੈ
ਅਤਸੈਰੰਗਾ ਬਿਨਤਗਨਹੀਅੰਗਾਰਿਸੀ ਬਿਧਜਿਸਕੋਲਹਿਤਾ ਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾ
ਣਭੁੰਤਜੋਲੀਨੇਛਾ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਨਹੀ ਛੂਟਜਾਹਿਸੋਕੇਤਾਪੜ੍ਹਾਯਾ ॥ ੯੪ ॥ ਕੰਃ ॥ ਭੁਨਤਜੁਗ

ਤਹਿਤਗ੍ਰੰਥਲਖਸੁਧੀਜਨਕਿਰਤਅਨੇਕਾਤੰਦਪਪਠਣੇਜੋਗਯਹਸਰਾਸਾਰਬਬੇਕ
ਸਾਰਾਸਾਰਬਬੇਕਾਇਨਹੀਗਯਾਨਸੁਲਹੈਆਪੁਨਕੁਤੁਕੀਵਾਕਜੋਈਉਰਅੰਤਰ
ਗਹੈਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣੇਇਹਜੁਗਤਾਸਾਰਸਾਰਬਿਚਾਰਸੁਭਾ
ਵਕਲਹੈਮੁਕਤਾ॥੨੫॥੨੬॥ਪਦਅਰਥਦਿਪਰਜੇਕਰਤਹੈਆਪੁਨਕੁਤੁਕੀਹਜੁਗਾ
ਤਾਕੁਤੁਕਕੇਪ੍ਰਿਯਸਹਿਤਇਹਪ੍ਰਸੰਨਤਾਬਿਚਾਰਾਇਹਪ੍ਰਸੰਨਤਾਬਿਚਾਰਜਾਨਹੈਤਹਿਤ
ਕੀਯਾਗਾਹਿਜੋਇਸਕੋਮੀਤਾਤ੍ਰਿਯਾਗਸਭਜਗਤਕਜੀਯਾਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਬਿ
ਚਾਰਾਇਹਕਰੇਸੁਯਵਾਸੰਮਕੋਬੋਧਸੁਲਹੈਵਾਕਸਹਅਰਥਜੁਪਦਾ॥੨੬॥੨੭॥ਗਣੇ
ਸਾਦਿਨੇਸਾਮ੍ਹੇਸਦਰਹਰੀਆਦਿਸਭਦੇਵਾਤਾਪਦਪੰਕਜਕੋਨਮੋਕਰੋਤ੍ਰਿਯਾਬਿਧਏਵਾ
ਵਰੋਤ੍ਰਿਯਾਬਿਧਏਵਗ੍ਰੰਥਸਮਾਪਤੀਆਹੀਪਦੇਨੁਣੇਜੋਗ੍ਰੰਥਸੁਬਿਧਨਾਸਕਤਾਹੀ॥

ਹਨ ਕਥਾ ਤਿਉ ਹੈ ਸਿਵ ਨਾਥੁ ਲਖ ਗੁਰੂ ਕੀ ਥਪੁ ਮਾਣ ਸਿਰੇ ਮਣਹੈ ਇਨ ਸਾਥੁ ਭੁਨਤ
 ਸੰਤ ਨਿਰਬਾਨ ਸਮਝਤੁ ਨਾਇਯਿਯਾਨਾ ਜੁਗਤਿ ਸਰੋਵੇ ਕੀਤ ਥਾਗੋ ਵੜੀ ਗੀਥ ਜੁਗਿ
 ਯਾਨਾ ॥ ੮੮੦ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਜੀ ਕਿਰਤ ਵਰ ਪਦਾਰਥ ਨਿਯਾਇ ਬਿਚਾਰਾ ਜਾਮੇ ਧਾਰਿਓ ਪ੍ਰ
 ਸਿਧ ਜੋ ਅੰਤੁ ਲੇਹੁ ਨਿਹਿ ॥ ੮੮੧ ॥ ਅੰਤੁ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰ ਬਾਤ ਬਹੁ ਗੀਥ ਨ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਨ ਅਨਸਾ
 ਗੀ ਜਾਨ ਬੀਚ ਕਛੁ ਜੁਗਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਭੁਨਤਿ ਸੰਤ ਨਿਰਬਾਨ ਹੋਇ ਸੁਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ਅਖੰਡ ਸਚ
 ਦਾ ਨੰਦ ਸਰਬ ਮੇਲ ਖੇਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ੮੮੨ ॥ ਬਿਦਾਤੁ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦੁਤੀ ਜੁਭ ਨਰ ਸੁਗੀਥ ਅਨੇਕਾ
 ਸੋਈ ਜਾਣੁ ਮੇਕ ਹਿਯੋ ਯਾਹਿ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਬਿਬੇਕਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਬਿਬੇਕ ਰੰਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਉਚਰੇ
 ਹੋਇ ਮੁਖੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਗੀਥ ਵਿਚਾਰਾਇ ਪੜੇ ॥ ਭੁਨਤਿ ਸੰਤ ਨਿਰਬਾਨ ਨੇਰੀ ਤੁਝੈ ਠਾਇਕਾ
 ਤਾ ਅਦੁਤੀ ਹੀ ਕਰਾਚਿ ਤਨ ਯਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬੇਦਾਤਾ ॥ ੮੮੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਦ ਕੰਜ ਕੋ ਪੁਨਪੁ

ਨਕਰੇਂਜੁਹਾਰਾ ਤਿਨਮੇਰੀਥਾਅਰੀਭਇਹਸਮਾਪਤਤਾਹਿਨਿਹਾਰਾਸਮਾਪਤਿਤਾਹਿਨਿ
ਹਾਰਹੈਕਾਰਜਜੇਤਾਸਾਰਾ ਤਿਨਕਾਜਾਣਬਿਬਰਤਪੁਣਾਮਨਾਤੇਨਤੇਨਿਯਾਰਾਭਨ
ਤਿਸੀਤਨਿਰਬਾਣਜਾਣਜੇਹੈਸੁਖਧਾਮਾਗਮਾਭਿਨਨਜਿਸਤੇਲਖਸੇਮੇਚਦਰਾਮਾ॥੮
੮੩॥ ਸੀਮਤੀਵਾਰਪਖਮਾਸਸਕੁਹੈਜਿਸਤੇਉਤਪੰਨਾਸੰਮਤਸੁਭਾਅਸੁਭਸਕਲਕ
ਲਪਤਨਹਿਜਿਸਅੰਨਾਕਲਪਤਨਹਿਜਿਸਅੰਨਾਵਿਸਾਇਹਕਾਰਜਸਾਰੀਜੋਸਰੂ
ਪਲਖਚੇਤਨਆਤਮਾਸਰਬਮੁਰਾਰੀਭਨਤਿਸੀਤਨਿਰਬਾਣਗੰਥਾਇਹਤਾਮੇਇਤੀ
॥ਵਾਰਪੰਖਸਹਮਾਸਹੈਕਲਪਾਤਿਜਿਸਮੇਮਿਤੀ॥੮੪॥ ਵੇਹਰਾਸਾਰਾਸਬਵੇ
ਕਬਰਭਯੋਇਤੀਸੋਜਾਨਾਸਰਬਗਾਹਰੀਨਿਰਬਾਣਕ੍ਰਿਤਅਛਰੁਹੇਤਪਾਢੁ
ਨਾ॥੮੫॥ ਅਛਰੁਹੇਤਪਾਢੁਨਚੁਕੁਗਮਿਸਰੋਰਾਇਚਾਚੈਨਿਰਸੀਮੇਅਪੋ
ਪਸੁਚਿਦਬਪੁਆਪੁਨਿਹਾਰੈਕਨਤੀਕਨਿਰਬਾਣਹਮੇਬਰਗਾਇਬਰਗਾਅਛਰੁ

ਸਿਮਤੀਵਾਰਪਖਮਾਸਸਕੁਹੈਜਿਸਤੇਉਤਪੰਨਾਸੰਮਤਸੁਭਾਅਸੁਭਸਕਲਕ